

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

İSYAN AYAKLANMA DEVRİM

• Devrimci
Süreç

• Sermayenin
Gerçek
Stratejisi

• 2012
1 Mayıs'ında
Taksim'de

• Halkın
Denizi
Denizleşen
Halkla
Buluşu

• Yazı
İşleri
Müdürümüze
Tutuklama

• TEDAŞ
İşçilerine
Saldırıları
Sürüyor

YAŞASIN 1 MAYIS

DEVİRİMCİ SÜREÇ

Devrimci süreç nesnel koşulların yanı sıra devrimci şartların ortaya çıkması, ezilen ve sömürülen kitlelerin biriken öfkelerinin patlamasıdır, başkaldırıdır. Bu öfkenin eylemlerle, isyan ve ayaklanmalarla açığa çıkmasıdır. Yığınlardaki gücün birikiminin devrimci eylemlerle harekete geçmesidir.

İçinde olduğumuz dönemin devrimci oluşu, teorik öngörü değil, bir gerçektir, bir olgudur, eylemdir. Kitlelerin aktifliğidir. Çelişkilerin üst üste binmesi, iç içe geçmesidir; eylemlerin aniden patlamasıdır; devrimci eylemlerin sürekliliğidir; sınıf savaşımının sıçramalı ve patlamalı gelişimidir. Kısa sürede büyük bir mesafe almaktır; hedefin yakınlaşmasıdır; sert ve şiddetli çatışmalardır; yığınların toplumu alt üst edici pratiğidir; devrim fırtınasının kopmasıdır, devrimin kabarışmasıdır. Devrimin kaçınılmazlığı ve zorunluluğunun en geniş kitleler tarafından anlaşılmasıdır; günlük mücadele ve olayların, devrimin zaferi bakış açısıyla ele alındığı; devrimci gösterilerin sık sık yapıldığı ve yığınsal devrimci eylemlerin sürecin etkin eylemleri olarak öne çıktığı, iktidar sorununun halk mücadelesinin merkezi ve güncel görevi haline geldiği ve tayin edici savaşımınla sonuç alınacağı bir sürecin başlamasıdır.

Devrimci süreçte, işçi hareketinin ve devrimci partinin savaşımındaki rolü belirgin olarak öne çıkar. Çünkü bu süreçte emekçilerin eylemlerinin, mücadelelerinin, inisiyatiflerinin iktidara yönlendirilmesi ve devrimci programın yaşama geçirilmesi can alıcı duruma gelir. Burjuvaziye karşı emekçilerin belirleyici savaşlarının başlamasıyla ezilen ve sömürülen kitleler bu sırada devrimci öncünün desteğine, yardımına daha fazla gereksinim duyarlar.

Halk kitlelerinin henüz açığa çıkmamış, saklı potansiyeli ve açılıp gelişme olanağı bulamayan yaratıcı inisiyatifi, devrimde ortaya çıkan pek çok yığınsal örgütlenme modelleri, kitlelerin yaratıcı inisiyatifinin ürünüdür. Yapılan yığınsal eylemlere ve savaşıma iyi bakılsın. Kitle yaratıcılığı burada apaçıktır. Devrim mücadelesi ilerledikçe, kitle girişimleri ve yaratıcılığı daha bir boyutlanır. Ayaklanmada, devrimde ve devrimin yarattığı yeni koşullarda en ileri düzeylere çıkar. Baskı ve sömürü düzeninde bugüne değin, halkın gerçek gücü, kapasitesi, bağımsız girişimleri, yaratıcılığı gerçek gelişme koşullarına sahip olmadı. Bireyler ancak devrimin oluşturduğu koşullarda tam bir gelime olanağı bulacaktır. Mücadele komünist partinin doğru müdahalesi ve yönlendiriciliği olması durumunda, devrimci süreç, bizi bu sonuca götürecektir öğeleri kendi içinde taşıyor.

Devrimci mücadele, halk kitlelerinin genel bir eğilimi, hareketi ve ortak yönleri durumuna geldi. Devrimci öznenin inisiyatifinin aktivitesinin ve kararlılığının oluşması ve harekete geç-

mesi, devrimin bir koşulunun hem de önemli bir koşulunun oluşması demektir. Devrimci süreç, bu koşulların ortaya çıkmasını ifade eder. Bir süreç olduğu için, devrim olgunlaşmaya devam eder; fakat burada gelişme sıçramalı, çatışmalı ve patlamalıdır. Devrim bu süreçte güçlü bir olasılıktır. Burada zafer, kitlelerin devrimci savaşımına bağlıdır. Süreç ve somut hedef üzerine, teorik ve pratik berraklık, hareketin başarıya ulaşmasında önemli bir rol oynar.

Türkiye ve Kürdistan'da halk kitleleri dönemin gerektirdiği mücadelelere, eylemlere, isyan ve ayaklanmalara büyük bir ciddiyetle katıldıklarını defalarca gösterdiler. Kitleler aynı ciddiyeti, kendileri adına davranan politik hareketlerden de beklerler. Ama bu politik hareketlerin cephesinde işler, halk yığınlarının beklentilerinden çok uzak. Oportünist ve reformistler cephesinde durumun değişeceğine dair hiçbir işaret yok. İşçi sınıfının ve halkların devrimci savaşımına önderlik etmek bu savaşımı daha ileriye, somut bir hedefe, devrimci bir iktidara dek götürmek, proletaryanın devrimci sınıf partisinin görevidir.

Tayin edici mücadelelerin verildiği bu süreçte, çatışan taraflar, tüm güçlerini savaş alanlarına sürer. Proleter hareket, devrimci hareket, kazanmak için kitlelerin tüm devrimci gücünü, olanaklarını ve araçlarını, burjuvaziye karşı harekete geçirir ve harekete geçirmek zorundadır. Aktif bir pratiğin, savaşımın söz konusu olduğu bir sırada, hiç kimse süslü laflarla yığınları oyalayamaz. Mücadeleci kitleler, boş laflarla kendilerine zaman kaybettirmek istemiyorlar. Olayların, emekçilerin mücadelesinin devrimci biçim aldığı bu süreçte, işçi sınıfı partisi, proletaryanın savaşan partisidir.

Kitlelerin temel sorunlarının çözüm yolu olarak, halk eylemi belirgin olarak öne çıkar. Devrimci durum, halk eyleminde olağanüstü artış demektir, halkın başkaldırı içinde olmasıdır. Halk eylemi, süren savaşımı karara bağlamada belirleyicidir. Zafere ulaşmanın koşulları oluşmuştur. Kitleler tam da bu gerçeği kavradıkları için büyük bir coşkunlukla ileriye atılıyorlar. Mücadelenin açık kapışma biçiminde olması, yani doğrudan politik eylem olarak gelişmesi, halk eylemi için ileri bir aşamadır. Mücadele en yüksek biçimlere doğru bir gelişme eğilimi gösteriyor.

İşçi sınıfının, kitlelerin, Kürt halkının verdiği mücadele üst biçimlere, ayaklanmaya vardırılmadan sermayenin halkların üzerindeki diktası; dünün bugün üzerindeki egemenliği sona ermez. Tekelci sermayenin işçi sınıfı ve halk üzerindeki baskısı ve bunun aracı olan burjuva devlet, devamlı olarak güçlendirilip, pekiştirilmiştir. Tekelci kapitalist düzen ve faşist devlet ancak halk kitlelerinin devrimci ayaklanmasıyla yıkılır.

Devrimci süreçte, olayların devrimci yönde

geliştiği koşullarda, devrimci öznenin, sınıf mücadelesindeki rolü her zamankinden çok daha büyük bir önem kazanır. Devrimin öznesi olarak işçi sınıfının, emekçi kitlelerin devrimci mücadelesi politik sürecin yönünü tayin eder. Devrimin öznesi, tarihsel rolü olan toplumun devrimci dönüşümünü, giriştiği ve daha da ileri götüreceği etkin eylemlerle gerçekleştirir. Öznenin eylemlerini, güçlendirmek ve ileriye taşımak dönemin devrimci görevidir.

Burada devrimci ajitasyonun önemi kendini açığa vurur. Ajitasyonla eylemin sıkı bir ilişkisi vardır.

Emekçi ve sömürülenlerin, geniş kitlelerin devrimci eylemlere girişimlerinde etkin bir yeri olan ajitasyon, girişilen eylemlere devrim doğrultusunda ateşleyici bir görev üstlenir. Devrimci ajitasyon, devrimci propaganda ve devrimci taktikle bütünlük içinde ortaya konmalıdır. Ajitasyonun görevi, devrim propagandası ve yığınları iktidarı ele geçirmeye hazırlayan ve bu yöndeki girişimlerini hızlandırmayı hedefleyen devrimci taktikle iç içe yürütülür.

Çelişkilerin sonuna dek olgunlaşmasını, koşulların tamamen uygun olmasını beklemek oportünizmdir. Çelişkiler tamamen olgunlaşmadan, çeşitli etkenlerin sonucu olarak keskinleşebilir ve ayaklanmanın, devrimin saflarını yaratabilir. Yapılması gereken somut koşulların teorik analizidir.

Devrim, bir dizi ekonomik ve politik gelişmeyle, sınıf savaşımının yoğunlaşmasıyla gündeme geldi. Devrimin güncelleştiği bu süreçte, işçi sınıfının pratik politikası, devrimin başarıya ulaşması noktasında yoğunlaşmalıdır. Yoğun devrimci bir döneme girilmiştir. Burada devrim yapmak, devrim üzerine yorum yapmaktan daha iyidir. Teorik olarak, pratik olarak bugüne değin ortaya koyduğumuz devrimci amacı gerçek yapmaktır.

Varolan koşullarda devrim yapmayı gerçekçi bulmayanlar; gerçekçi politika adına, burjuvaziye uzlaşan, mevcut duruma boyun eğenler, varsın öyle davranmaya devam etsinler; biz eylemden eyleme koşan kitlelerin arasında olacağız ve onlarla kolkola devrime yürüyeceğiz.

Türkiye ve Kürdistan proletaryası, emekçi halk kitleleri devrim yapma olgunluğuna sahiptir; politik olarak deneyimlidir; pratik olarak yetkinleşmiştir ve yüksek bir mücadele kapasitesine sahiptir. Yeter ki, işçi sınıfının ve onların dünyayı değiştirme çabalarına güven duyulsun. Yeter ki, tarih yapmaya, dünyayı değiştirmeye, yenden kurmaya çağırdığımız kitlelerin bu yöndeki kavgası ciddiye alınsın. Devrimin gerçek öznesi, devrimci proletaryadır ve devrimci kitlelerdir. Onlarla birlikte devrime yürüyerek, bize yabancılaşan dünyayı, bizim yapabiliriz.

C.DAĞLI

SERMAYENİN GERÇEK STRATEJİSİ

Türk tekeli sermayesi, hemen her konuda olduğu gibi, ulusal sorunda da artık önünü-arkasını göremez durumdadır. Vadileri kazan bombalarıyla ateşe boğarken de, delice bir paranoyayla önüne geleni tutuklarken de, bir sonraki adımın ne olacağını bilmeden hareket ediyor. Tüm amacı, günü kurtarmak, korkuyu bastırmak. Ve nihayet beklenen bahar geldi ve tekeli sermaye bir kez daha günü kurtarma stratejisiyle adımlar atıyor.

Sanki yeni bir şeymiş gibi, bütün tekeli faşist basın, Erdoğan'ın sözlerini alelacele ve bastırılmayan bir umut hissiyatıyla manşetlerine taşıdı: "Silahları Bıraksınlar, Operasyonlar Durur". Belki binlerce kez tekrarlanmış bu sözlerin, şimdi tüm tekeli basının manşetlerini süslemesinin tek bir anlamı var: Sermaye, utangaçça bir ateşkes çağrısı yapıyor; dahası, bu ateşkes şu günlerde hiç olmadığı kadar ihtiyaç duyuyor. Sermayenin iç savaş hükümetini böylesine telaşa düşüren gelişmelere bakalım:

Kuşatma Altında Kabadayılık

Newroz ayaklanması, yakın dönem tarihi süreci, "öncesi ve sonrası" biçiminde ayıracak denli keskin bir devrimci etki yarattı; sınıflar mücadelesinde yeni dengeler kurdu. Kürt halkı, onlarca kent merkezinde öz örgütlülükler yoluyla tam anlamıyla bir ayaklanma içine girdi, sermayenin silahlı, panzerli barikatlarını aştı. Newroz, halkın büyük gücünün durdurulamaz oluşunu test etti ve halkların deneyiminde unutulmaz değerinde bir pratik olarak yerini aldı. Bundan böyle Kürt halkı, daha ileri adımlar için kritik anlarda her an harekete geçmeye hazır bir örgütlülüğe sahiptir. Sermayenin hiçbir polisiye operasyonunun söküp atamayacağı derinlikte köklere sahip bu öz örgütlülük, sınıf dengelerini her an yeniden sarsmaya adaydır.

Bu manzaraya, şimdilerde dağlarda yeniden canlanan bahar havası da ekleniyor. İç savaş artık, derin vadilerde, mağara ağzlarında değil, yavaş yavaş kent sınırlarına doğru yayılıyor ve aynı şekilde sermayenin militan güçlerini de kent sınırlarında savunmaya çekilmeye zorluyor. Kentlerin içi ise, Newroz barikatlarını yıka yıka geçen devrimci halk kitleleriyle dolu. Açıkçası sermaye güçleri devrimin kuşatması altında ve bu

durum, tam da Suriye'yle, İran ve Irak'la kafa kafaya gelmiş hükümetin bütün prestijini sıfırlamaya yetiyor. Nitekim sınırdaki çatışmaları bahane edip "Hukuki hakkımız doğdu" çıkışı yapan Erdoğan'a Şam yönetiminin cevabı, çatışmaları yoğunlaştırmak oldu. Bağdat'taki Maliki de fırsatı kaçırmadı ve Türkiye'yi "düşman devlet" ilan etmekte hiçbir sakınca görmedi. Şimdilik diplomasinin perdesi arkasına gizlenen İran, söylemek istediklerini Maliki'ye söyletiyor, yani "düşman devlet" fikrinin Tahran'ın da fikri olduğundan kuşku duymamak gerekiyor.

Sonuçta Türk sermayesi, devrimin kuşatması altında, iç savaşta savunma konumuna zorlanan güçleriyle, komşuları üzerindeki tehdit ve kabadayılığın hiçbir işe yaramayacağını görüyor. En başta bunun için bir ateşkesi ihtiyaç duyuyor.

Ateşkesi zorlayan bir başka etmen, emperyalizmin Suriye üzerindeki hesaplarıdır. Türkiye'nin emperyalist dünyaya Suriye konusunda verdiği güvenceler kocaman bir fiyasko oldu. Yakın zamana kadar Ankara, emperyalistleri, Esad'ı devirmek için Müslüman Kardeşlerin Ulusal Konseyi ve Özgür Suriye Ordusu adlı çetenin yeterli olacağına ikna etmeye çalıştı. Ancak Mart başından bu yana Esad güçleri, Türkiye ve Suudilerin besleyip büyüttüğü bu silahlı çeteleri kentlerden söküp atmaya başladı. Böylece anlaşıldı ki, Suriye'deki Kürt halkının desteği olmadan Esad'ı devirecek güç Ulusal Konsey'de yoktur. Ankara hükümeti, işin bu noktaya gelmemesi için elinden geleni yaptıysa da, başarılı olmadı ve emperyalistler Suriye'deki Kürt halkını kendi yanlarına çekebilmek için bizzat Barzani'yi devreye soktular.

Barzani'nin önündeki en önemli engel ise hükümetin halihazırda yürüttüğü yok sayma, bastırma politikasıdır. Türk sermayesinin tehditlerini başuçarında sallamaya devam ettikçe, Suriye'deki Kürtleri Ulusal Konsey'e katılmaları olanaksız. Ateşkes, şimdi bunun için de gerekiyor.

Birleşik Devrimin Ezici Gücü Uyanıyor

Mesele yalnızca bölgesel dengelerle ilgili değil. Kürt halkının Newroz ayaklanması, Türkiyeli emekçilere de cesaret verdi, birleşik devrimin bu ayağında da ciddi bir

uyanışa, canlanmaya tanıklık ediyoruz.

Birleşik devrimin Türkiye ayağında emekçilerin daha cesur, daha kitlesel ve daha radikal bir politik tutumla sokakları doldurmalarına örnek, her gün onlarca eylem bulunuyor. Hepsi bir yana, toplumun nasıl bir kaynama noktasında olduğunu anlamak için, 19 Nisan'daki sağlık emekçilerinin isyanına bakmak yeterli. Tek bir doktor cinayeti aynı gün büyük gösterilere ve hemen ertesi gün yüzde yüze varan katılımlı bir greve dönüştü. Böylece, Türkiye'li emekçiler de, bir devrimin en etkin ögesi olan, anında harekete geçme, eylemlere girişme kapasitesine sahip olduklarını göstermiş oldular. Bu ve benzeri pek çok gelişme, birleşik devrimin ezici gücünü sermayenin karşısına dikmek için toprağın, iklimin, atmosferin ne denli olgun olduğuna işaret ediyor.

Türk tekeli sermayesi, birleşik devrimin ezici gücü karşısında tutunamayacağını pekâlâ farkındadır. Bu yüzden, her zamanki taktiğini, bir kez daha günü kurtarmak adına denemeye girişiyor. Bu taktik, birleşik devrimin iki temel ayağından birisini yumuşatmak, uykuya yatırmak, beklentiye sokmak üzerine kuruludur. Ateşkesi yakıcı ihtiyaç haline getiren gelişmelerden biri de işte budur.

Ne mutlu ki, hayat sermayenin ihtiyaç ve arzularına göre şekillenmiyor. Bir yandan ne kadar arzulasa da, ateşkesi isteyen taraf olmak, sermaye cephesinde tamiri zor bir bozgun, moral bozukluğu ve çözülmeye yol açar, bu yüzden utangaç çağrılar yapılabiliyor, araçları devreye koyuyor. Öte yandan, çelişkiler öyle keskin, özlemler o kadar ertelenemez ve halk güçlerinin kendine güveni öylesine yüksek ki, ne tutuklu vekilleri bırakma işaretleri, ne yeni anayasa vaatleri, ne 12 Eylül yargılaması tiyatroları, kitleleri yeniden sermayenin denetimine sokmaya yetmiyor.

Kuşku yok ki, devrim, "aldım-verdim" şeklinde yürütülecek bir "müzakere" aşamasını çoktan geçmiştir. Bundan sonra devrimin koparıp aldığı, alırken de karşı-devrim cephesini çözülmeye zorladığı "yan ürünler" ile karşılaşabileceğiz. Utangaç ateşkes çağrıları, bu çözümlenin ilk işaretidir. □

1 MAYIS'TA KATLEDİLEN İŞÇİLER ANILDI

1 Mayıs 1977'de katledilen işçiler DİSK, KESK, TTB, TMMOB, Sendikal Güç Birliği Platformu ve devrimci örgütler tarafından Taksim Kazancı Yokuşu'nda kırmızı karanfiller bırakılarak anıldı. Mehmet Akif Dalcı da polis kurşunuyla katledildiği yerde Şişhane'de anıldı.

26 Nisan günü, 1977 1 Mayıs

sı'nda 34 işçinin katledildiği Kazancı Yokuşu'nda bir araya gelen sendika yöneticileri ve işçiler, katledilen işçiler için saygı duruşunda bulundular. "1 Mayıs Şehitlerini Anıyoruz" pankartı açılarak, Kazancı Yokuşu'nda katledilenler için yaptırılan anıt etrafına kırmızı çiçekler konuldu, "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanına" sloganları atıldı.

Burada DİSK, KESK, TTB, TMMOB ve Sendikal Güç Birliği Platformu adına basına açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu, bu yıl da İstanbul'da, Taksim'de ve ülkenin dört bir tarafında 1 Mayıs Alanlarının milyonlarla doldurulacağını; bu 1 Mayıs'ın da emeğin kazanılmış haklarına yönelik yeni saldırıların gündeme geldiği bir gün olduğunu altını çizdi.

Serdaroğlu, "Ulusal İstihdam Stratejisi" adı altında kıdem tazminatı, eğitimde 4+4+4 uygulaması, vb bir çok emek saldırılarına karşı 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını söyledi. Serdaroğlu; "Kürt Halkının demokratik taleplerinin, baskı ve tutuklamalar ile yok sayılmakta, Ortadoğu ve Suriye'de emperyalizmin işgal politikalarının taşeronluğuna soyunmak, ülkemizi içinden çıkılmaz bir cendereye doğru sürüklemektedir" dedi. Kazancı Yokuşu'nda yapılan açıklamadan sonra İstiklal Caddesi'nde yürünerek, Şişhane'de vurulan Mehmet Akif Dalcı'yı anmaya gidildi ve 1 Mayıs için bildiri dağıtıldı.

Şişhane Parkı'nda Mehmet Akif Dalcı'nın vurulduğu yere karanfiller bırakıldı. Burada, Nakliyat İş Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun yaptığı kısa bir konuşmayla anma sona erdi. □

YAŞASIN ULUSLARARASI DAYANIŞMA!

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu 30 Nisan günü Bank-Sen binasında yabancı ülkelerden gelen sendikacıları ağır-ladı.

Ertesi gün Taksim'de gerçekleşecek 1 Mayıs için Türkiye'ye gelen uluslararası sendikalardan Uluslararası Taşımacılık Federasyonu (ITF), Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF), Almanya Sendikalar Birliği (DGB), Uluslararası Gıda İşçileri Birliği Federasyonu (IUF) destek mesajlarını ve neden Türkiye'de 1 Mayıs'a katılacaklarını basına anlattılar.

(IMF) Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu'ndan Kristy- ne Peter, Dünya'da örgütlü oldukları 25 milyon üye işçi adına konuşma yaptığını belirterek, emekçilerin 1 Mayıs'ını kutladı. Peter; yabancı ülkelerde yaşayan işçilerin İstanbul Taksim'den haberdar olduklarını, yıllarca verilen mücadeleyle Taksim'in kazanıldığı- nın bilindiğini hatırlattı. Peter; yarın bütün dünyada bütün işçiler meydanlara inerek güvenceli çalışma hakkı için meydanlarda ola- cağını söyledi. Peter, Türkiye'de işçiler üzerinde yaşanan baskıla- ra dikkat çekerek, sendikalı olduğu için işten çıkartılan işçilerin sayısında ciddi artış olduğunu, taşeron sistemi gibi haksız uygula- maların derhal kaldırılması gerektiğini söyledi.

(ITF) Uluslararası Taşımacılık Federasyonundan Mac Urata, ertesi gün kutlanacak 1 Mayıs'a katılacaklarını, daha önce Türki- yeli sendikalarla birlikte dayanışma içerisinde olduklarını, UPS eylemi, Mersin Limanı'nda işten çıkarılan işçilerin eylemini ve KESK'e bağlı BTS üyelerine yapılan operasyonda tutuklanan sen- dikacılarla da dayanışmada olduklarını dile getirdi. Urata, Türki- yeli işçilerle dayanışmayı sürdüreceklerini söyledi. Urata, 1 Mayıs'ın kadın-erkek, ister taşeron olsun ister kadrolu çalışan ol- sun, azınlıklara, ezilen herkese ait olduğunu vurguladı.

(IUF) Uluslararası Gıda İşçileri Birliğinden Burcu Ayan, 15 milyon üyesi bulunan IUF adına konuşma yaptı. Konuşmasında; Türkiye'deki sınıf mücadelesini yakından takip ettiğini, Ameri- ka'da başlayan işgal et eylemini örnek göstererek, oradaki emek- çilerin "biz nüfusun yüzde doksan dokuzuyuz" sloganıyla başladığını hatırlattı, Türkiye'deki emekçiler içinde "1 Mayıs'ta İşgal eyleminiz kutlu olsun" dedi.

IGM Almanya Metal Sendikalar Birliği adına İsmail Demir- döğen, "el ele daha iyi çalışma koşulları için mücadele etmeliyiz, Bizi birbirimizin rakibi olarak göstermek, bölmek isteyenlere ver- diğimiz cevap: Yaşasın Uluslararası Dayanışmadır" dedi. □

EMEĞE EZGİ: "ADIM DENİZ"

Hayaller kurmakla başladı her şey. Yaşadığımız hayatın eksikleri olduğunu fark ettik; sonra bu eksiklere çözüm aramaya başladık ve karar verdik: Hayatın ve insanların sorunları ancak dünya değişirse çözülebilir. Bu yolda verilen emeği sizlerle yansıtmak ve sizleri, hedeflediğimiz sosyalizmi ve Yeni İnsan'ı birlikte oluşturmaya davet etmek için bu albümü ortaya çıkardık.

"Eğer bir idealiniz varsa, dünya o ideal kadar büyüktür." Bizim ideallerimiz şimdilik sadece bu dünya kadar. Biz dünyayı değiştirmek istiyoruz. Savaşların, ayrımların, açlığın, işkencenin, sömürünün, para kazanmak için üretilen hastalıkların, yoksulluğun, evsizliğin, sınıfların olmadığı, insanların yeteneklerine ve tercihlerine göre çalışıp, tüm ihtiyaçlarını karşılayabildiği bir dünyada yaşamak istiyoruz.

Bütün bunların kolay olmadığını, bu değişimin gerçekleşmemesi için çabalayan ayrıcalıklı sınıfların karşımızda durduğunu biliyoruz. Şunu da biliyoruz: İlerleme ve gelişme hayallerin gerçekleşmesidir. Eğer insanlık, adına yakışır bir dünyada yaşayacaksa, bunun ilk adımı o dünyanın hayalini kurmaktır. Bu ilk adım çoktan atıldı, o hayal kuruldu. Şimdi sıra bu hayali gerçekleştirmekte. Dinleyeceğimiz bu albümde sizlerle paylaşmak istediğimiz hayalleri ve o hayalleri gerçekleştirmek uğruna yaşamını adayanları bulacaksınız.

Grubumuzun bu ilk albüm çalışmasını, ölümsüzlüklerinin 40. yılında bu idealin en önemli isimleri olan Denizler'e ithaf ediyoruz. Burjuva sanatçılar ve siyasetçiler tarafından romantik, hayalperest, iyi çocuklar olarak lanse edilip, asıl nitelikleri yok edilmeye çalışılan Denizler'i bu albümde, gerçek kimlikleri olan

devrimcilikleri ile ortaya koymayı, onların yoldaşları olarak bu süreçteki en önemli görevimiz olarak görüyoruz.

Bu çalışmamızın en değerli ayrıntılarından birisi de grubumuzun temellerini atan Aysun Bozdoğan'ın sesiyle buluşmamız oldu. 2001'de girdiği ölüm orucu eylemi sonucu yaşamını yitirmiş olan Ayışığımız Aysun'un sesi 1996 yılında, Bayrampaşa Cezaevi'nde bir teybe yapılan kayıt sayesinde seslerimiz arasında yer aldı.

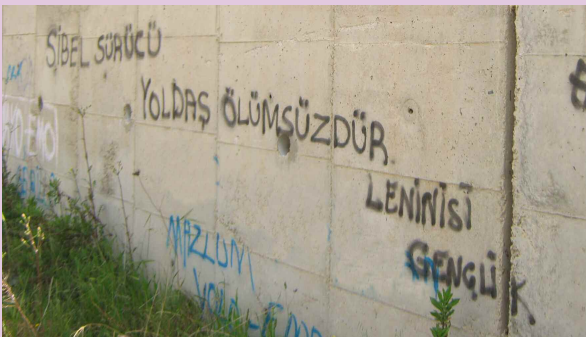
Sanat yaşamımızın bugüne kadarki en önemli adımı olan bu çalışma her ne kadar alışlagelmiş uygulamalar nedeniyle Emeğe Ezgi imzası ile

le yayımlanmış olsa da bizler bu çalışmanın binlerce yıllık bir toplumsal emeğin sonucu olduğunu biliyoruz. Öncelikle çalışmamızın bu son halini almasında önemli payı olan, emeğini ve özenini esirgemedi deneyim ve yeteneğini bizlerle paylaşan Yücel Arzen'e, yıllardır bizleri sürükleye sürükleye derslere sokup, kendisi yorulmak bilmeden egzersizleriyle nefesimizi ve sesimizi şekillendiren Kaan Erten'e, Hrant Dink Vakfı'na, arşiv ve olanaklarını bizimle paylaşan Anadolu Ateşi'ne, projenin hayata geçmesinde gerekli maddi olanakları sağlayabilmek için aylarca koşturan, organizasyonlarımızda ter döken yoldaşlarımıza, duvarlar arasında olmalarına rağmen bizlere destek sağlamayı başaracak irade ve yaratıcılığa sahip devrimci tutsaklarımıza, bütün bu süreç boyunca bizleri hem bekleyip hem destekleyen ailelerimize ve isimlerini burada sayamadığımız emeği geçen tüm dostlarımıza teşekkür ediyor ve haykırıyoruz;

Yaşam Bizden Yana!

EMEĞE EZGİ

SİBEL SÜRÜCÜ YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

Sibel Sürücü yoldaşın ölümsüzleşmesinin 11. yılında Leninist Gençlik olarak onu selamlamak ve zindanlardaki devrimci tutsaklarımızı selamlamak için İzmir'de Narlıdere'de emekçilerin yoğun yaşadığı bir bölgede yazılama yapılmıştır. "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Sibel Sürücü Yoldaş Ölümsüzdür", "Faşizme Karşı Silah Başına" yazılı "Leninist Gençlik" imzalı yazılmalarda devrime olan bağlılık anlatılmıştır. Çalışmalarımız tüm hızıyla devam edecektir.

SİBEL SÜRÜCÜ YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!

İzmir'den Genç Leninistler

MAYIS COŞKUSU

Emekçi mahallerinde yaklaşan 1 Mayıs coşkusu ve mitinge davet çalışmaları tüm hızıyla devam ediyor.

İstanbul'da 26 Nisan günü Kadıköy İşkele Meydanı'nda "Denizlerin Bayrağıyla 1 Mayıs Alanı'na" sloganıyla işçi ve emekçilere bildiri dağıtıldı. İşçiler 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na davet edildi. "Denizlerin Bayrağıyla", "Denizlerin Yoldaşlarıyla" ifadelerine ilgi gösteren emekçilerle, 1 Mayıs'ta niçin Taksim Meydanı'nda olmak gerektiği konusunda kısa konuşmalar yapıldı.

28 Nisan tarihinde İstanbul'da Gazi, Sekizevler Mahallesinde akşam saatlerinde Grup Emeğe Ezgi'nin minik konseriyle halaylar çekildi, "Denizlerin Bayrağı ile 1 Mayıs'ta Mücadele Birliği Saflarına" çağrıları yapıldı.

29 Nisan günü ise Sarıgazi Mahallesinde Dört Yol'da Mücadele Birliği standı açılarak bildiri dağıtımı ve sesli ajitasyon çalışmaları yapıldı. Sarıgazi halkına yapılan çağrılarda Grup Emeğe Ezgi yeni çıkaracakları albümün müjdesini verdi ve Sarıgazililere Mücadele Birliği standı yanında minik bir müzik dinletisi yaptı. Coşkulu geçen saatler boyu türkülerle halaylar çekildi, "Denizlerin Bayrağı ile 1 Mayıs'ta Mücadele Birliği Saflarına" çağrıları yapılırken, 6 Mayıs'ta Kadıköy'de Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın 40. ölüm yıldönümünde yapılacak olan mitinge de çağrılar yapıldı.

Antep'te günler öncesinden başlattığımız 1 Mayıs ve 6 Mayıs çalışmalarımız sürsünce, işçi ve emekçilerin yoğun yaşadığı semtler, çarşı, lise ve dersane çevrelerine yoğun bildiri dağıtımları yapıyor. Duvarları donattığımız afişlerimiz ise işçi-emekçi halklarımız tarafından büyük ilgiyle karşılanıyor.

Bütün Antep'i kuşatan afişlerimiz Antep polisi tarafından sürekli sökülüyor. Sökülen afişlerin yerine kısa sürede yenilerini yaptık bunun üzerine, polisler adeta afiş sökme birlikleri oluşturdu.

Bildiri dağıtımlarımızda yine polisin engellemeleriyle karşılaştık. Bir önceki gün dağıtım müdahale etmeye kalkan ancak cevabını alan faşistler, bugün de Leninistlere müdahale etme gafletinde bulundular, ancak yine gerekli cevap verildikten sonra bildiri dağıtımına devam edildi. Çok yoğun bir ilgiyle karşılanan bildiri dağıtımlarımızda bir çok kişiyle tanıştık, sohbet ettik.

Adana'da 1 Mayıs ve 6 Mayıs çalışmalarımızı engellemek için yapılan saldırıların püskürtüldüğünü ve bizleri engelleyemediklerini dostu düşmana göstermeye devam ediyoruz. 22 Nisan günü, 1 Mayıs ve 6 Mayıs çalışmalarına hazırlık kapsamında "Bahara Merhaba" adlı bir piknik gerçekleştirdik. Kurumumuza dönük yapılan baskından sonra pikniğe dostlarımızın daha çok sahiplenecek geldiğini görmek gücümüze güç kattı.

Saat 10.00'da piknik yerimiz olan Yüreğir Çamlık'a doğru araçlarımız hareket etti. Gün boyunca oyunlar oynandı maçlar yapıldı, uçurtmalar uçuruldu... Bunların ardından yavaş yavaş yemek hazırlıklarına başlandı, hep birlikte güzel ve uzun bir sofraya oturduk.

Yemeğin ardından güzel bir şiir dinletisiyle başladık programa; Ahmet Telli ve Anan Yücel'in şiirlerinden derlenen bir kompozisyon sunduk. Şiir dinletisini Söz Veriyoruz Marşı ile sonlandırdık. Adı ihtiyar, yüreği genç olan bir yoldaşımız daha önce Genç Yoldaş dergisinde yayınlanmış olan bir şiiri bizlerle paylaştı. DİK'li genç bir işçi yoldaşımız 1 Mayıs üzerine bir konuşma yapıp 1 Mayıs'ta Taksim'de Denizlerin bayrağını dalgalandırmaya çağırdı

herkesi... Ardından DÖB'lü bir diğer yoldaşımız Denizlerin mücadelesinden bahsederek dostlarımızı Halkın Denizi Denizleşen Halkla mitingine davet etti. Son olarak bir yoldaşımız genel koşullardan söz etti ve ne yapmalı sorusunun yanıtı olarak İSYAN ve AYAKLANMA şiarını ortaya koydu.

Sohbetlerin ardından müzik dinletimiz başladı. Halaylara geçmeden önce aramızda bulunan minik bir sanatçı adayımız bize flüt ve keman dinletisi verdi. Son olarak 1 Mayıs ve 6 Mayıs'ta Denizlerin bayrağını dalgalandırmaya Taksim'de ve Antep'te olacaklarına dair aldığımız sözlerle pikniği sonlandırdık.

İzmir'de Nisan ayının son haftasında Onur Mahallesi, Yamanlar, Gültepe, Narlıdere, Güzeltepe, Kadifekale gibi emekçi mahallelerinde çalışmalara devam edildi.

"Denizlerin Bayrağıyla 1 Mayıs Alanı'na" başlığı altında yapılan çalışmalarda Mücadele Birliği Platformu olarak "Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı, Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük, Dünya Emeginin Olacak" ve "İsyan Ayaklanma Devrim", "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" sloganlarının yer aldığı afişler yapıldı; bildiriler ve dergiler dağıtıldı. Bu şiarlara ilişkin işçi ve emekçilerle, kadınlarla, gençlerle, işçilerle konuşuldu.

Üzerinde Deniz'in resimlerinin olduğu önlüklerle çıkılan çalışmalarda 1 Mayıs ve 6 Mayıs'a çağrı yapılarak bildiriler dağıtıldı. Sokak sokak dolaşarak ajitasyon yapılan mahallelerde sık sık polislerin engelleme çabalarıyla karşılaştık. Bornova, Buca, Çiğli Soğukkuyu, Konak, Alsancak, Balçova semtlerinde de emekçilerin bulunduğu sokakları dolaştık.

Son gün ise 1 Mayıs çalışmalarının tamamlanması üzerine 6 Mayıs'ta "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" adıyla yapılacak mitingin çalışmalarına hız verildi.□

6 MAYIS'A GİRERKEN

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın idamlarının 40. yıldönümünde Mücadele Birliği Platformu tarafından "İdamlarının 40. yılında Denizleri Anıyoruz" adıyla İstanbul, İzmir, Antep ve Ankara'da miting ve yürüyüşlerle anılacak.

1 Mayıs'ta İstanbul'da Taksim'de olma çağrısının yapıldığı İstanbul çalışmalarında ve diğer illerdeki çalışmalarda 1 Mayıs çalışmalarıyla birlikte 6 Mayıs Anmasının çalışmaları da yapıldı. Birçok semtte bildiri dağıtımları afişleme, yazılama, kuşlama ve yayın dağıtımı yoğun coşkulu bir çalışmayla gerçekleştirildi. 6 Mayıs yaklaştıkça emekçi semtlerinde merkezi meydanlardaki çalışmalara hız verildi.

Kadıköy, Maltepe, Sarıgazi, Gazi Mahallesi, Aksaray, Bakırköy, Okmeydanı, Şişli-Mecidiyeköy, İkitelli ve daha pek çok semtte, işçi ve emekçilerle, kadınlarla, gençlerle buluşulan coşkulu ve keyifli çalışmalar yapıldı, 6 Mayıs'ta İdamlarının 40. yılında Denizleri anmak üzere Kadıköy'de mitingde buluşma sözleri verildi.

4 Mayıs Perşembe günü de gruplar halinde birkaç semtte afiş çalışması yapılırken Kadıköy İskele Meydanı'nda da stand açıldı.

Pankart açılarak Grup Emeğe Ezgi'nin çıkmak üzere olan "A-

dım Deniz" albümünden parçalar eşliğinde bildiri ve Mücadele Birliği Dergisi dağıtımı yapıldı. Sesli ajitasyonlarla 6 Mayıs'ta Kadıköy'de yapılacak anma mitingine çağrı yapıldı.

Grup Emeğe Ezgi'nin "Adım Deniz" parçasını duyan bir çok kişi, bu ezgiyi duyarak geldiklerini belirterek miting hakkında bilgi aldı.

Bildiri ve dergi dağıtımları sırasında sohbetler edilirken, 6 Mayıs'ta "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" mitinginde buluşmak üzere sözleşildi. Yaklaşık üç saatlik coşkulu, neşeli emekçilerle, gençlerle sıcak iletişimlerin kurulduğu bir çalışmanın sonunda kuşlamalarla çalışma sona erdirildi.

Aynı gün akşam, Antep'te de emekçi mahallelerinde bildiri dağıtımları yapıldı. Günlerdir mahallelerde, sokaklarda, dersane ve lise önlerinde, üniversite ve şehir merkezinde yapılan bildiri dağıtımlarıyla oldukça geniş çalışma yürütüldü. Deniz önlükleri ve sesli ajitasyonlarla herkesin dikkati çekildi ve küçük tekstil atölyelerine girerek bildiri dağıtımları yapıldı. İş çıkışında işçi servislerinde ve dönüş yolunda otobüste de yapılan bildiri dağıtımında işçilerin gösterdiği ilgi, Antep'te ilk defa gerçekleştirilecek olan Denizleri anma mitinginin onlar için de ne kadar anlamlı ve önemli olduğu görüldü. □

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜMÜZE 5 AYRI DAVADAN TUTUKLAMA

2012 1 Mayısına baskı, gözaltı, tutuklama terörü ile giriliyor. Yükselen devrim mücadelesinin önünü kesmek isteyen sermaye sınıfı saldırılarını iyice artırdı.

Bunun en bariz örnekleri de zindanlarda sayıları gittikçe artan gazeteciler. 26 Nisan günü öğle saatlerinde de yazı işleri müdürlerimizden Gülnaz (Yıldırım) Yıldız tutuklandı.

"Kesinleşmiş basın cezası" olduğu gerekçesi ile Gülnaz (Yıldırım) Yıldız, Terörle Mücadele Şube ekipleri tarafından gözaltına alınarak Vatan Caddesi'ndeki Emniyet Müdürlüğü'ne götürdü.

Gülnaz (Yıldırım) Yıldız, 27 Nisan günü hakkında kesinleşmiş cezaların yüzüne karşı okunması için Çağlayan Adliyesinde hakim karşısına çıktı.

5 ayrı basın davasından kesinleşmiş cezası olan Yıldız için:

-11.ACM'de 2007/10 Esas No'lu dosyada 40.000 TL para cezası

-9.ACM'de 2007/280 Esas No'lu dosyada 10 ay hapis cezası

-9.ACM'de 2007/247 Esas No'lu dosyada 10 ay hapis cezası

-9.ACM'de 2006/344 Esas No'lu dosyada 375 TL para cezası ve 10 ay hapis ce-

zası

-9.ACM'de 2007/325 esas No'lu dosyada 1 yıl 3 ay hapis cezası

verilmiştir. Gülnaz (Yıldırım) Yıldız Bakırköy Kapalı Kadın Cezaevi'ne götürüldü.

Devlet, devrimci ve sosyalist basını susturabilmek için yayınları toplatıyor, yasaklıyor, kapatıyor, yazı işleri müdürlerine para cezaları ve hapis cezaları yağdırarak yıldırımaya çalışıyor. Baskıları sonuç veremeyecektir. Yazı işleri müdürümüz Gülnaz (Yıldırım) Yıldız ve tutsak gazeteciler derhal serbest bırakılmalıdır. □

2012 1 MAYISI'NDA TAKSİM'DE

2012 1 Mayısı görkemli kalabalıklarla, büyük bir coşkuyla kutlandı. Yüzbinlerce kişi Kızıllı Meydan'a, Taksim'e aktı.

Sabah saat 08.30'dan itibaren Dolmabahçe, Şişhane ve Şişli'de toplanmaya başlayan onbinler, bayrakları, pankartları ve dövizleri ile kortejlerini oluşturmaya başladılar.

Mücadele Birliği Platformu da Şişli Camii önünde Deniz Gezmiş pankartları ile toplanmaya başladı. "Dünya Halkları Devrimde Yürüyor, Her Şey Emegin Olacak", "Fabrikalar Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Devrim ve İktidar İçin Komite Ve Konseylerde Örgütlenelim, Devrimci İşçi Komiteleri", "13 Martçıların Cüretiyle Faşizmi Yıkalım, Genç Emekçiler Birliği-Devrimci Öğrenci Birliği" pankartı açan Mücadele Birliği Platformu, sloganlarla yürüyüşe geçmeyi bekledi.

Şişli Camii arkası, kısa süre içinde "Adım Deniz, Devrimciyim" dövizleri yazan gençler, kadınlar ve çocuklarla doldu. Bu, ilk albümleri olan "Adım Deniz" albümünün tanıtımını yapmaya hazırlanan Emeğe Ezgi'nin bir çalışması idi. Mücadele Birliği korteji, "Biz Devrimiz" yazılı Deniz bayrakları ile kızıla boyanırken, yürüyüş boyunca sık sık "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Dünya Emegin Olacak", "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir" sloganları atıldı.

Şişli Kortejinin önünde Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) vardı. Sendika yöneticileri kol kola girerek tek bir gövde olarak yürüdüler. Arkalarında Avrupa'nın en büyük metal sendikası IG Metal vardı. Ve Birleşik Metal İş, Genel İş, TÜMTİS sendikalarında örgütlü işçiler kortejlerini oluşturmuştu. Bir seneden fazladır eylemlerle adlarını duyuran Enerji Sen'e bağlı enerji işçileri ise coşkularıyla dikkatleri çekiyordu.

Konfederasyonlarının çağrısına uymayarak Bursa'ya gitmeyi reddeden Türk-İş'e bağlı Sendikal Güç Birliği de hemen DİSK'in yanında kortejlerini oluşturmuştu. Sendikal Güç Birliği'ne bağlı işçiler, Taksim'den kaçan Türk-İş merkezine inat İstanbul Şubeler Platformu da pankartını açmayı ihmal etmediler, "Biz buradayız" dediler.

Enerji işçileri, sağlık işçileri, temizlik işçileri, sanat emekçileri ve taraftar gruplarının ardında devrimci sosyalist partiler yerini aldılar. Taksim Meydanı'na ilerleyen işçileri Pangaltı'da dev bir Deniz Gezmiş pankartı, "Bütün İktidar Emegin Olacak, Mücadele Birliği" diyerek geçen işçileri selamlıyordu. Pankartın etrafında da sloganlar atılıyor, Leninistler işçi sınıfını se-

lamlıyordu: "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları atıldılar.

Saatler 10.00'u gösterirken DİSK korteji Kızıllı Meydan'a girmeye başladı. Diğer iki koldan da Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ve siyasi partiler alana girmeye başladılar. İşçiler, "Sosyalizmde Israr İnsan Olmakta Isrardır" diyerek karşılandılar. Alan kısa sürede bayrak ve pankartlarla ve rengarenk bayraklarını coşkuyla dalgalandıran işçilerle doldu. Ve sendika başkanları anma için Kazancı Yokuşuna davet edildi. Sendikal Güç Birliği, Şişli'de diğer koldan girişe başladı.

Devrimci işçilerin alana girişi saat 12.30 civarı tamamlandı. DİSK'e bağlı Emekli Sen, Birleşik Metal İş, Basın İş, Genel İş, Dev Sağlık İş, Enerji Sen, BankSen, Sendikal Güç Birliği'nden Belediye İş, Kristal İş, Deri İş, Tez Koop İş, Petrol İş, Hava İş, Türk İş İstanbul Şubeler Platformu, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Tümtis, Ejot Tezmac, Hey Tekstil, Konverta Klima, Şişli Belediyesi Temizlik, Bosal Mimaysan, Çayırova Boru, Güven Elektrik, Balıkcıoğlu, Paksan, Erçiyas Çelik Boru, Termo makine, Bekaert, Taşeron işçileri, Kampana Deri İşçileri, hepsi alanda yerlerini aldı.

Kürsüden art arda 1 Mayıs, Hernepeş ve Adım Deniz Marşları çalarken devrimcilerin alana girişi başladı. Kürsüden çağrılar yapılıyor, alana, yüzbinlerce işçi, emekçi ve devrimci sığıdırılmaya çalışılıyor. Erken saatlerde Taksim'e gelen gruplar yavaş yavaş dağılmaya başlarken, alan yeni gelen işçilerle doluyor.

Saat 12.45... Grup Emeğe Ezgi'den "Adım Deniz" kürsüden çalmaya başladığında "Adım Deniz, Devrimciyim" dövizleri kaldırıldı havaya aynı anda.

Saatler 14.00... Tertip komitesi, dünyanın en büyük işçi korosunu hayata geçirmek için anons yapıyor. Saatler tam 14.00'ü gösterirken topraklarımızda 101 alanda aynı anda saygı duruşunda bulunup, aynı anda 1 Mayıs Marşı söyleyenecekti. Ruhi Su Dostlar Korusu Kürsüye geldi ve "İşçi Sınıfına Selam" marşını söyledi.

Açılış konuşması DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu tarafından yapıldı. Sonra art arda konfederasyon ve odalar adına genel başkanlar konuşmalar yaptı. Başkanlardan sonra kürsüyü işçiler aldı. Eylemde olan Kampana Deri, TEDAŞ, Çapa Taşeron işçileri, Samsun Sağlık İşçileri, Hey Tekstil işçileri sırayla konuşmalar yaptılar. Kazandıklarını duyuran Maltepe işçileri, tüm dünya işçilerine selam gönderip 1 Mayıslarını kutlarken, Kampana Deri işçileri ise geçen yıl 1 Mayıs'ta da burada olduklarını söyleyerek "çocuklarımız direniş çadırında büyüyor. Çünkü biz bu direnişi onlar için yapıyoruz" dediler. Ve sanatçılar Nazım Hikmet şiirleri ile geldi yüzbinlerin karşısına.

Alanda uzun saatler boyunca "Yaşasın 1 Mayıs", "İşte Taksim İşte Bir Mayıs", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları çınlandı. Saatler 15.30'a gelirken alana hala girmekte olan kortejler vardı. 1 Mayıs'ı örgütleyen tüm örgütlenmeler adına yapılan ortak açıklama Kürtçe ve Türkçe olarak okundu en son. 1 Mayıs kutlamalarının bitişi Kardeş Türküler, Grup Yorum ve Koma Asmin türküleri ve marşları ile yapıldı; Kürtçe söylenen 1 Mayıs Marşı, 1 Mayıs kutlamalarının finali oldu. □

İZMİR'DE KİTLESEL 1 MAYIS

İzmir'de DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve Türk-İş'in örgütleyicisi olduğu 1 Mayıs mitingi Gündoğdu Meydanı'nda 70 bin aşan bir kitleyle gerçekleştirildi. Mitingde 1 Mayıs öncesi yaşanan iki 1 Mayıs tartışmaları nedeniyle birlik vurgusu öne çıktı. Miting'de dikkat çeken diğer bir şey de "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" sloganlarının öne çıkmasıydı.

Mitingde sendikal örgütlenmenin önündeki engellere, taşeron sistemine, yeni sendikalar yasasına, özelleştirmelere karşı güvenceli çalışma, işçi sağlığı ve güvenliği, kıdem tazminatı hakkının korunması talepleri dile getirildi. Ayrıca, zamlar protesto edilirken, Kürt halkına ve Ortadoğu'da barış istemine dair vurgular öne çıktı. Kürsüden tutuklu sendikacılara, aydınlara ve gazetecilere selam gönderildi. İzmir'de her yıl olduğu gibi Türk-İş ve Sendikal Güç Birliği Alsancak'tan, DİSK Basmane'den, KESK Konak Sümerbank'tan ve TMMOB Cumhuriyet Meydanı'ndan eylem alanına giriş yaptı. Fenerbahçe, Dersim Çarşı, Göztepe gibi taraftar grupları da 1 Mayıs'a kendi pankartlarıyla katıldı. Aliağa'da örgütlü bulunan ve Demokrasi Platformu'nu oluşturan, Petrol-İş, Genel-İş, Tüm Bel Sen, Alevi Bektaşî ve Pir Sultan Abdal Dernekleri "Termik santral istemiyoruz" pankartı arkasında mitinge katıldı. Çınartepe Gençlik Platformu, "Mahallenin sokaklarından emeğin alanına geldik" yazılı pankart taşıyarak mitinge katıldı.

Tez Koop İş İzmir Şube, Tez Koop İş 2 Nolu Şube, Demir Yol İş, Belediye İş, Deri İş, Tek Gıda İş, Hava İş, Tes İş, Petrol İş, Maden İş, TÜMTİS, Basın İş, Haber İş, Teksif, Yol İş, Harb

İş ve Türk-İş pankartı arkasında Savranoğlu ve Billur Tuz işçileri aileleri ile birlikte Alsancak'tan yürüdüler. TÜMTİS, Petrol İş, Tez Koop İş'in 1 Mayıs'a katılımı kitleseldi. Sendikal Güç Birliği eyleme "Ayıramazsınız Yaşasın İşçilerin Birliği" pankartıyla katıldı.

Basmane'de Birleşik Metal İş'in önünde saat 11.00'de Birleşik Metal İş, Genel İş, Sosyal İş, Lastik İş, Emekli Sen halaylar çekerek toplandılar.

Basmane yürüyüş kolunda ayrıca HDK pankartı arkasında BDP ve diğer bileşenler yer aldı.

KESK, devrimci kurumlar ve Mücadele Birliği Platformu da Gümrük Telekom önünde toplandı. Mücadele Birliği Platformu "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" pankartı açarken "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganlarıyla mitingde yerini aldı.

Miting programı Grup Günışığı'nın sahne almasıyla başladı. Müzik dinletisinin ardından başta Dr. Ersin Arslan olmak üzere iş cinayetlerinde ve özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşenler adına saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşu sonrası Enternasyonal Marşı çalınırken kürsüden "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganı ve Kürtçe selamlamanın ardından "Biji Yek Gulan" sloganı atıldı.

Açılış konuşmasını DİSK Ege Bölge temsilcisi Ali Çeltek gerçekleştirdi. Ali Çeltek'in ardından tertip komitesi adına hazırlanan açıklama okundu.

Açıklamayı eylemleri devam eden Billur Tuz işçilerinde Mehtap Tekin okudu. Okunan metinde işçi sınıfına emekçilere yönelik son süreçteki saldırılara değinildi. Kadına yönelik şiddet, Kürt halkı, iş cinayetleri, Suriye sorunu açıklamada yer alan başlıklar arasındaydı.

Eylemlerine devam etmekte olan Billur tuz işçileri ve Savranoğlu Deri işçileri kürsüden selamlandı. İşçiler işlerine geri dönene kadar eylemlerine devam edeceklerini vurguladı. Açıklama "Yaşasın İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği" sloganıyla son buldu. Açıklamanın ardından Mücadele Birliği Platformu'nun 6 Mayıs Pazar günü gerçekleştireceği "İdamlarının 40. Yılında Denizlerin Anıyoruz" yürüyüşünün duyurusu da yapıldı. Miting, Grup Yel Değirmeni'nin sahne almasıyla son buldu.

Mücadele Birliği/İzmir

MARDİN ZİNDANI'NDA TUTSAKLARA YEMEK ZEHİR OLDU!

22 Nisan günü Mardin E Tipi Kapalı Zindanı'nda çıkan yemekler tutsaklara "zehir oldu".

Verilen yemekleri yedikten bir süre sonra fenalaşan tutsaklardan yaklaşık 50'si hastaneye kaldırıldı. Serum bağlanarak tedavi altına alınan tutsaklardan biri geceyi hastanede geçirdi.

Uygulanan tedavinin ardından tutsaklar yeniden zindana götürüldü. Zindanlarda özellikle siyasi tutsaklara yönelik artarak devam eden baskı ve saldırılara bu şekilde bir yenisi daha eklenmiş oldu.

ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

Mücadele Birliği/Antep

TAKSİM'İN COŞKUSUYLA ADANA'DA 1 MAYIS

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve kapitalizme karşı savaş günü olan 1 Mayıs, Adana'da coşkulu bir şekilde kutlandı. Sıcak havaya rağmen, yürüyüşe katılımın yoğunluğu.

Eylem, kortejlerin saat 13.00'de Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu önünde toplanıp yürüyüşe geçmesiyle başladı. Yürüyüş iki kol halinde başladı. Bir kolda DİSK ve KESK, diğer kolda ise Türk-İş kortejleri yer aldı.

Bizler de Devrimci Öğrenci Birliği olarak DÖB imzalı "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam" imzalı Denizlerin resimlerinin olduğu pankartlarla katıldık eyleme. Özellikle DÖB'ün pankartı, yürüyüş sırasında ve miting alanında yoğun ilgi gördü. Birçok kişinin, pankartı hem alkışlarıyla desteklemesi hem de alan içerisinde pankartın önünde resim çektirmesi ilginin bir göstergesiydi.

Taksim'e işçi ve emekçilerin 34 yıl sonra yine yüzbinlerle alana çıkmalarının yarattığı coşkuyla katıldığımız 1 Mayıs'ta yürüyüş boyunca, "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Dünya Emeginin Olacak", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek", "Biji Yek Gulan", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflara", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam" sloganlarını attık.

Kortejlerin alana sırayla girmesinin ardından 1 Mayıs 1977 yılında Taksim'de katledilen 34 işçi için yapılan saygı duruşu ile miting başladı. Tertip komitesinin yaptığı konuşmaların ardından miting halaylarla ve sloganlarla büyük bir coşkuyla sona erdi..

ADANA / DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

ANTEP'TE 1 MAYIS

Antep'te 1 Mayıs günü saat 10.30'da Küçük Sigorta önünden sloganlarla toplanma alanı olan Yeşilsu Parkı'na doğru yürüyüşe geçtik. Yeşilsu Parkı'na vardığımızda, aramıza gelen arkadaşlarla birlikte kortej oluşturarak miting alanı olan İstasyon Meydanı'na doğru sloganlarla yürümeye başladık. Yürüyüş sırasında özellikle Deniz önlüklerimiz ve bayraklarımızla herkesin dikkatini çekiyor, çevreden sürekli olumlu tepkiler alıyorduk.

Alana girerken arama noktasında polis elimizdeki 6 Mayıs'ta Denizleri anmak için düzenleyeceğimiz miting ile ilgili bildirimlerde sorun çıkarmak istedi. Ancak biz genç leninistler kararlı tutumumuzla bildirimlerle alana girdik. Düzenli kortej halinde alana girerken sloganlarımızı yine gur bir şekilde haykırdık. "Bütün Dünya Emeginin Olacak", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeginin Olacak", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan", "Yaşasın Devrim Ve Sosyalizm", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganlarını atarken, kitle bizleri alkışlarla, ıslıklarla, zafer işaretleri ile karşıladılar.

Daha sonra alan içerisinde hem sloganlarımızla Leninist politikaları taşımaya çalışırken, 6 Mayıs Pazar günü olacak olan "Denizleşenlerimizle Yürüyoruz" mitingine çağrı bildirimlerimizi ve Ayışığı Sanat Merkezi broşürlerimizi alandaki herkese ulaştırdık. Denizlerin yoldaşları olarak olumlu tepkilerle karşılaşmak bizi de mutlu ve umutlu kıldı. Artık miting sonuna geldiğinde bizler aynı şekilde kortejimizi oluşturduk ve yine sloganlarla dönüş yoluna koyulduk.

Antep Mücadele Birliği Platformu

ALEVİ EMEKÇİLERDEN PROTESTO

Alevi emekçilere yönelik yeni bir saldırı daha yaşandı. Didim'de Alevi evlerinin işaretlenmesi ve "Alevilere ölüm" diye yazılar yazılması, İzmir'de Alevi Yol Kültür Dernekleri tarafından eylemle protesto edildi.

İzmir'de 5 Mayıs günü Konak Sümerbank önünde eylem yapan Alevi Yol Kültür Derneği üyeleri "Dersim'i Unutursan Maraş Olur, Maraş'ı Unutursan Çorum Olur, Çorum'u Unutursan Sivas Olur, Sivas'ı Unutursan Gazi Olur, Gazi'yi Unutursan Sonun Olur" pankartı açtılar. "Devletin Alevisi Olmayacağız", "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", "Sivas'ı, Gazi'yi, Dersim'i Unutma, Unutturma" sloganları atıldı.

Alevi halkının artık susmayacağına, mücadeleyi büyüteceğine değinilen eylemde Hrant'ı katledenlerle Kürt halkına yönelik Roboski katliamını yapanların; işçi emekçilere yönelik saldırılarda bulunanların Ortadoğu'da da halklara yönelik saldırılarda bulunanların aynı olduğuna vurgu yapıldı.

Eylem basın açıklamasının okunmasının ardından sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

İKTİDARA İSYAN-AYAKLA

Emekçi sınıfların, Kürt halkının, gençliğin arasında bir çığ gibi büyüyen Deniz Gezmiş sevgisi onların devrimci ruh hallerinin bir başka göstergesi ve kanıtı. Deniz adının geçtiği her yerde her yaşta insanın müthiş bir coşkuya kapılmasının başka bir izahı yoktur, olamaz. Peki, “Deniz”, düzene, sömürüye, baskıya isyandan, sınıfsız-sömürsüz bir toplum isteginden başka nedir ki? Deniz budur ve kitlelerin Deniz’e, Denizlere böyle soylu duygularla sahip çıkmalarının onların bu özlemlerinin dile getirilişinden başka anlamı yok.

1 Mayıs kutlamaları emekçi sınıflarda birikmiş devrimci öfke ve enerjinin boyutları, büyüklüğü hakkında net bir fikir verdi. Küba ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti’nden sonra dünyadaki en kalabalık kutlamalar Türkiye’de gerçekleşti.

Burjuva basın, örneğin Hürriyet, bu durumu, “iğne atıldı yere düşmedi” manşetiyle verdi. Kimi gazeteler katılım sayısının bir buçuk milyonu bulduğunu yazdı, kimisi bir milyon civarında dedi. Ama hepsinin ortak noktası, ağızlarını açık bırakacak büyüklükte bir katılımın gerçekleştiğidir.

Elbette burjuva basının 1 Mayıs’a katılım konusuna bu ilgisi onun “objektif habercilik” kaygısından değil. Ama artık gizlenemeyecek denli açık olan gerçeği işin özünü gizlemede kılıf olarak kullanma kaygısından. Onların gizlemeye çalıştığı şey, bu kadar geniş kitleyi Taksim 1 Mayıs Alanı’na getiren ortak paydadır.

Nedir bu ortak payda? Her şeyden önce, hükümete, hükümet somutunda düzene duydukları kin ve öfkedir. 1 Mayıs kutlamalarına katılan milyonu çok aşan kitleyi o gün alana sürükleyen başlıca duygu ve düşünce hükümetin artık insanları canlarından bezdiren, onlara “artık yeter” dedirten baskı, terör ve uygulamalarıdır.

Toplumun çok çeşitli kesimleri 1 Mayıs Alanı’na kendi özlemlerini, kendi taleplerini, hükümete ve düzene öfkelerini, kinlerini dile getirmek için akın ettiler. Doktorlar alana akın ettiler, mühendisler alana akın ettiler, sanatçılar alana akın ettiler vb. Burada kritik önemde olan ve mutlaka bilince çıkarılması gereken nokta, bütün bu toplumsal kesimlerin hükümete, hükümet şahsında sermaye sınıfının, düzenin uygulamalarına, baskılarına isyan halinde olduklarıdır.

Buraya kadar işçilerden, Kürt halkından, diğer emekçi kesimlerden, bu kesimler zaten sürekli eylem halinde oldukları için söz etmedik. Bununla, toplumun yeni yeni kesimlerinin isyan dalgasına katılmaya başladıklarına işaret etmeye çalıştık. Bu

artık bir olgudur, 1 Mayıs’ın açığa çıkardığı en önemli olgu budur; isyan ve öfke duygusu giderek toplumun en dip köşelerine kadar yayılıyor.

Emekçi sınıfların ve toplumun diğer kesimlerinin 1 Mayıs’a böylesine görülmemiş bir ilgi göstermelerinin ve sokaklara bir sel gibi akmalarının altındaki neden de bu. Kitleler, ezilenler, sömürülenler tepkilerini, öfkelerini eylemle, sokakta göstermek; hükümete ve onun somutunda düzene karşı mücadele etmek, sorunlarının köklü biçimde çözmek istiyorlar.

1 Mayıs 2012 Taksim kutlaması dünyada en kalabalık geçen iki-üç kutlamadan biri olmasına karşın “sosyalist” çevrelerin kortejleri önceki yıllara göre daha zayıftı. Neden? Dahası, bu çevrelerin kortejleri zayıflarken kitleler daha çok “bireysel” katılımı ya da mesleki kuruluşların kortejlerinde yürümeyi tercih ettiler.

Aslında sorunun yanıtı kendi içinde bulunuyor. Hükümete, devlete, düzene büyük bir öfke halindeki kitleler, kendi yaşamsal sorunlarının kalıcı ve kesin çözümü için mücadele ederken daha fazla oyalanmak, düzenin yırtığını, söküğünü tamir edecek politikalarla zaman geçirmek istemiyorlar. Tam da bu nedenle kendilerini yıllar boyu bu politikalarla oyalayan sosyal reformist ve oportünist siyasetlere fazla yüz vermediler.

Sosyal reformist partilerle oportünist hareketlerin kan kaybı devam ediyor. Fakat bu kan kaybı, işçi sınıfının, Kürt halkının, diğer emekçi kesimlerin, ezilenlerin, hükümete öfke duyanların politik bakımdan gerilemelerinden dolayı değil, aksine daha da devrimcileşmelerinden kaynaklanıyor.

Emekçi sınıfların, Kürt halkının, gençliğin arasında bir çığ gibi büyüyen Deniz Gezmiş sevgisi onların devrimci ruh hallerinin bir başka göstergesi ve kanıtı. Deniz adının geçtiği her yerde her yaşta insanın müthiş bir coşkuya kapılmasının başka bir izahı yoktur, olamaz. Peki, “Deniz”, düzene, sömürüye, baskıya isyandan, sınıfsız-

GİDEN YOL: ANMA-DEVİRİM

sömürsüz bir toplum isteğinden başka nedir ki? Deniz budur ve kitlelerin Deniz'e, Denizlere böyle soylu duygularla sahip çıkılmalarının onların bu özlemlerinin dile getirilişinden başka anlamı yok.

Kitleler, Kürt halkı, gençlik, bilincinde olsunlar ya da olmasınlar aslında devrim istiyorlar, iktidarı istiyorlar. Devrimin toplumsal güçleri devrim ve iktidarı istiyorlar. Bunu her gün yaptıkları eylemlerle, öfkeleriyle, isyanlarıyla, yer yer ayaklanmalarıyla dile getiriyorlar. Bu anlamda 2012'nin 1 Mayıs'ı kitlelerin öfkeli ama sessiz ayaklanması oldu. Tam da bu nedenle, günün temel, acil görevi işçi sınıfına, Kürt halkına, gençliğe, düzene öfke halindeki tüm kesimlere iktidarı ele geçirmenin, devrimi yapmanın yolunu göstermektir. Soyut değil, somut konuşma ve eylemle gösterme zamanı.

İktidara Giden Yol

Yıllardır eylem, isyan, ayaklanma halindeki emekçi sınıfların ve Kürt halkının kafasında olan soru, iktidarın hangi yolla ve nasıl ele geçirileceği meselesidir. Onların öncülerinden bekledikleri, bu soruya çok açık, net bir yanıtın verilmesidir. Devrim nasıl gerçekleştirilecek, iktidara hangi yoldan ulaşılabilecek? İşte bütün mesele burada, bu sorunun yanıtında.

Devrim, az çok uzun bir zaman aralığında, bir dizi çatışmanın, çarpışmanın, isyanın, ayaklanmanın, eylemler dizisinin üst üste gelmesi, yığılması, çelişkilerin yoğunlaşması, keskinleşmesi sonucu meydana gelen ve toplumu alt üst eden büyük patlamadır. Bu patlama sonucu toplum alt üst olurken işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflar her bakımdan yeterli hazırlıklara sahip iseler politik iktidarı, giderek tüm iktidarı ele geçirirler.

Türkiye ve Kürdistan'da kitleler uzun süredir, eylem, isyan, ayaklanma halindedir. Bu yılın Newroz kutlamaları Kürt halkının isyancı, ayaklanmacı ruh halinin en ileri noktalara vardığı eylemler oldu. Kutlamalar, gerçek bir ayaklanma biçiminde

geçti. Ve daha önemlisi, özellikle Kürdistan'da devlet ayaklanmalar karşısında tam bir çaresizlik içinde kaldı. Bu durumda, devrim kaçınılmazından başka kim kitlelerin hazır olmadığından, geriliğinden vb. söz edebilir! Kitleler, söylendiğinin ve sanıldığı aksine bir devrim için, "öncü" bilinen güçlerden çok daha fazla hazırlar.

Şimdi onlara söylenmesi gereken şey, bütün eylemleri, her fırsatta bir isyan ve ayaklanma boyutuna getirmeye çalışmaktır. Çünkü devrim denen büyük toplumsal olay bu isyanların, ayaklanmaların, çatışmaların üst üste yığılması ve belli bir noktada iktidarı yıkacak güce erişmesi sonucu gerçekleşecektir. Bu konuda Mısır ve Tunus devrimleri ayrıca ele alınıp incelenmeli, gerekli dersler çıkarılmalıdır.

Yakın zamanların bu iki önemli örneğinden çıkarılması gereken en önemli ders, isyan ve ayaklanmaların politik iktidarı hedeflemeleri gerektiğidir. Varolanı yıkmak, yerine kendi iktidarını kurmak; işte her ayaklanmanın, her isyanın daha ilk andan itibaren sahip olması gereken hedef.

Bu iki örnek, ama özellikle de Mısır örneği, politik iktidarın simgelerinin, devletin temel kurumlarının hedef alınmasının ve gücün bu hedefler üzerinde yoğunlaştırılmasının sonuca ulaşmak için ne derece önemli olduğunu gösterdi. Burjuva politik iktidarı ve o iktidarı ayakta tutan belli başlı devlet kurumlarını hedef tahtasının ortasına yerleştirmeyen isyan ve ayaklanmaların hedeflerine ulaşması mümkün değildir.

Ama her iki örnek de iktidarı ele geçirmeye hazır olunmadığı zaman devrim gerçekleşse bile devrimin kitlelerin ellerinden alındığını, daha deneyimli olan burjuva güçlerin, emperyalistlerin de desteği ile iktidarı ellerinde tutmayı başarabileceklerini gösterdi. Mısır ve Tunus'ta olan biten buydu. Benzer hataya düşmemek için devrimin örgütlü güçleri Geçici Devrim Hükümeti sorununu şimdiden ele almalı, politik iktidarın ele geçirilmesi için gereken hazırlıkları yapmalıdır.

Türkiye devrimine gebe bir ülkedir. Kitle eylemlerinin niteliğine, eylemlerde kitlelerin kararlılığına, eylemlere katılanların sayısındaki artışa, eylemlerdeki sürekliliğe, eylemlerin yoğunluğuna vb. vb. baktığımızda geniş anlamda bir devrim sürecinden geçmekte olduğumuzu görüyoruz. Burjuva politik iktidar, söylenenin aksine en güçsüz dönemini yaşamaktadır. Sermaye sınıfı egemenliği ve onun somut ifadesi olarak politik iktidar içinde Kürt halkının, işçi sınıfının, diğer emekçi kesimlerin, kısacası toplumun çok farklı kesimlerinin kuşatması altında.

Aynı iktidar dışarıda "düşman" ülkelerin kuşatması altında. İran'ın Türkiye'yi vurmakla açıkça tehdit ettiğini biliyoruz. Irak'ın Türkiye'yi "düşman ülke" ilan ettiğini biliyoruz. Suriye ile ilişkilerin "savaş ilanı" aşamasında olduğunu ve Türkiye'nin Suriye'ye saldırmak için fırsat kolladığını biliyoruz. Şimdi bunlara Rusya eklenmiş bulunuyor.

Rusya Genelkurmay Başkanı, bu hafta içinde, NATO-Rusya ilişkileri hakkında açıklama yaparken, Füze Kalkanı konusunda tehdit hissettikleri anda ilk vuran taraf olacaklarını, meydan okuma havasında bütün dünyaya ilan etti. Bu meydan okumanın, Füze Kalkanı, NATO üsleri ve ABD'nin askeri varlığı nedeniyle Türkiye'yi de kapsadığından şüphe yok. Böylece Türkiye, güney, doğu ve kuzeyden kendisini her an vurmaya hazır "komşu" ülkelerle çevrilmiş bir devlet haline gelmiş bulunuyor.

Böylece sermaye sınıfı egemenliği, içerde devrimin toplumsal güçleri, dışarıda "düşman" ülkeler tarafından kuşatılmış bir noktaya gelmiş bulunuyor. Bu durumun birleşik devrimimiz için muazzam bir olanak yarattığından şüphe yok.

Onun için şimdi öfke ve kin dolu kitlelere, Kürt halkına iktidara giden yolun isyan ve ayaklanmalardan geçtiğini anlatmanın, öfke ve kinlerini bu yüksek eylem biçimleriyle açığa vurmaları gerektiğini en yalın haliyle anlatmanın zamanı. □

HALKIN DENİZİ DENİZLEŞEN HALKLA BULUŞTU

6 Mayıs 1972’te idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, idam edilişlerinin 40. yılında Mücadele Birliği Platformu’nun “Halkın Denizi Denizleşen Halkla” adıyla düzenlediği mitingle Kadıköy İskele Meydanı’nda anıldı.

Mücadele Birliği Platformu üyeleri ellerinde Deniz Gezmiş resimli kızıl bayrakları ve önlükleriyle, üzerinde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan’ın resimlerinin bulunduğu ve kendi elleriyle yazdıkları “Benim Adım Deniz” yazılı dövizlerle Tepe Nautilus önünde saat 12.00’de toplandılar. Denizlerin yoldaşları kızıl bayraklarıyla en önde Denizlerden bugüne dek devrim mücadelesinde ölümsüzleşmiş devrim savaşçılarının resimlerini taşıdılar.

“Halkın Denizi Denizleşen Halkla – Dünya Emeğin Olacak” yazılı dev bir Deniz Gezmiş Pankartını özellikle gençler büyük bir coşkuyla birbirlerinden devralarak taşıdılar. Denizler, 13 Mart Savaşçıları, 19 Aralık ve Ölüm Oruçlarında ölümsüzleşen yoldaşların resimlerinin bulunduğu büyük bir pankart “Denizleşenlerimizle Yürüyoruz” pankartı taşındı ve ardında kızıl bayraklarıyla uzun bir kortej oluşturuldu.

Yürüyüş boyunca coşkuyla bayraklar dalgalandırılarak “Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam”, “Denizlerin Yolunda Leninist Saflara”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük”, “Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak”, “İdamlar Bizi Yıldıramaz”, “Faşizme Karşı Silah Başına”, “Denizler Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor”, “Dünya Emeğin Olacak”, “Halkın Denizi Denizleşen Halkla Devrime” sloganları atıldı. Denizler ve diğer ölümsüzleşen devrim savaşçılarının isimleri anılarak “Yaşıyor” denildi. Yürüyüş sırasında çok sayıda kişi önlük ve bayrak isteyerek korteje katıldı.

Kadıköy İskele Meydanı’na ulaşıldığında miting programını Ayışığı Sanat Merkezi emekçileri Songül Yücel ve Pınar Turan sundu. Alana giren Devrimci Öğrenci Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri, Devrimci Emekçi Komiteleri ve Emekçi Kadınlar ve idamlarının 40. yılında Denizleri anmaya gelenler “Denizler isyan demek... Denizler devrim demek... Denizler baş eğmezlik demek... Denizler cüret demek... Selam olsun 6 Mayıs’ın sabahını düşleriyle kızılaştıranlara... Selam olsun darağaçlarını yüreklerinin sönmeyen ateşiyle yakıp geçenlere...” denilerek selamlandı.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan ve onların şahsında ölümsüzleşen devrim savaşçıları için saygı duruşunun ardından etkinlik, Deniz Gezmiş’in en sevdiği eser olan ve idamından önce dinlemek istediği Rorigo’nun Gitar Konçertosu’yla başladı. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan’ın idamlarından önce yazdıkları mektuplar okundu. Mektupların okunması sırasında hüznlenenler, duygulu anlar yaşayanlar olurken “İdamlar Bizi Yıldıramaz”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam” sloganları atıldı. Grup Emeğe Ezgi’nin bestelediği “Adım Deniz” adlı marş bayraklar dalgalandırılarak hep bir ağızdan söylendi.

Denizlerin idamlarının 40. yılı nedeniyle başka şehirlerde de anmalar ve mitingler düzenlendiği belirtilerek Denizleri ananlar selamlandı ve Mücadele Birliği Platformu adına Ali Ekber Seven konuşmaya davet edildi. Ali Ekber Seven, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan’ın bundan 40 yıl önce faşizm tarafından idam edilerek aramızdan aldığını hatırlattı ve Denizlerin öldürülerek mücadelenin bitirilmesinin

hedflendiğini ama bunun gerçekleşmediğini söyledi. “Denizler’i idam ederken devrimci mücadeleyi bitireceğini sananlar yanıldılar. Siz Denizleri alsanız da biz bugün milyonlarca Deniz olarak geliyoruz. O bayrak bugün işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin, Türk ve Kürt halklarının ellerindedir” dedi.

Denizler’i anmanın onlar gibi olmanın devrimci mücadeleden geçtiğini belirten Seven, bunun için reformizmden ve oportünizmden kopuşun gerektiğinin altını çizdi. “Denizleri anmak, onlar gibi savaşmaktan, devrimci olmaktan geçiyor. Deniz demek isyan demek, Deniz demek mücadele demektir” dedi.

Bugün faşizmin Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının adını kullandığını kitleler gözünde onları devrimci özlerinden kopararak, birer maceracı olarak göstermeye çalıştığını belirten Seven “Deniz demek devrim demektir... Buraya gelen ve gönüllü burada olan tüm dostlara selam olsun” diyerek konuşmasını tamamladı.

Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi’nden gençler mitin için hazırladıkları ve Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan’ın sözlerinden oluşan bir şiir okudular. Ardından Denizlerin kurduğu ve öğrenci mücadelesini yükselttiği Devrimci Öğrenci Birliği’nde mücadele yürüten öğrenci gençler adına ise Devrimci Öğrenci Birliği’nden (DÖB) Kenan Aktaş konuştu. Faşizmin Denizleri idam edince kendilerini susturabileceklerini sandığını ama 7 Mayıs 1972’den itibaren doğan milyonlarca çocuğa onların adlarının verildiğini belirterek “Milyonlarca çocuk Deniz, Yusuf, Hüseyin oldu” dedi. Denizlerin başlattıkları mücadeleyi 40 yıldır onlarla birlikte ve giderek büyüyen bir coşkuyla sürdürdüklerini belirten Aktaş, “Selam olsun Onlara ve ‘Devrim Biziz, Biz Devrimiz’ diyoruz” diyerek sözlerini tamamladı.

Konuşmanın arkasında sahneye davet edilen Nurettin Güleç Deniz’leri selamlayarak başladığı türkü ve marşlarla coşku daha da arttı. Ezgilere, marşlara eşlik edilerek bayraklar coşkuyla yükseklerde dalgalandırıldı, halaylar çekildi.

Can Yücel’in Deniz Gezmiş için yazdığı ve sonrasında bestelenen “Mare Nostrum” adlı şiiri ve Güngör Gençay’ın “Alaca Şafakta Üç Damla Kan” şiirleri okundu. Geçen ay kaybettiğimiz Güngör Gençay’ı da anmak adına onu yakından tanıyan Tiyatro Simurg Oyuncularından Mehmet Esatoğlu kısa bir konuşma yaptı.

Denizler’in idamlarının 40. yılı yalnızca alanlarda anılmadı. Zindanlardaki devrimci tutsaklar da mitingde mesajlar göndermişlerdi. Tutsaklar Denizler’in bayrağının her yerde dalgalanmakta olduğunu haykırıyorlardı mesajlarında.

Konuşmanın ardından Mehmet Ekici coşkulu ezgileriyle sahne aldı. Bu ezgilerin ardından Grup Emeğe Ezgi’nin “Adım Deniz” adlı albümünde yer alan “Seyit Rıza” parçası çalınarak 1938’de Dersim’de katledilen Seyit Rıza ve Dersimliler anıldı.

Miting devam ederken çok sayıda kişi miting alanına katıldı. Coşkulu parçalar eşliğinde zaman zaman sloganlar da atılarak omuz omuza halaylar çekildi.

Programın sonlarına gelirken Denizler’i selamlayan kısa şiirler okunmaya başladı.

Emeğe Ezgi’nin “Adım Deniz” parçası bir kez daha hep birlikte sloganlar eşliğinde söylenerek mücadelede “Deniz Olma” sözü verilerek miting sona erdi. □

DENİZLERİN CÜRETİYLE DEVRİME YÜRÜYÜRÜZ

6 Mayıs 1972 yılında idam edilen üç fidan, üç devrimci önder Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın ölümsüzleşmelerinin 40. yılında İzmir'de bir anma yürüyüşü ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Saat 12.30'da yapılan ajitasyon ve propagandalar sonucu toplanma yeri kalabalıklaşmaya başladı. İnsanların Denizlere ilgileri ve sevgileri, Konak YKM önünde ellerine Deniz bayraklarını alarak yürüyüşe katılmalarıyla kendini gösterdi. Saat 13.30'da başlayan yürüyüş sırasında coşkulu sloganlar atılırken; sık sık ajitasyon konuşmaları yapıldı, Emeğe Ezgi'nin ilk albümündeki parçalar da çalındı. Özellikle Adım Deniz, Söz Veriyoruz marşları büyük bir ilgiyle karşılandı. Ezilen Kürt halkından Alevilere, işçi sınıfından öğrenci gençliğe, bu sömürü düzeninde baskıya, haksızlığa ve katliamlara maruz bırakılan insanlara vurguların yapıldığı ajitasyon konuşmaları, çevredeki insanların alkışları ile karşılandı ve korteje katılmalarının önünü açtı.

Saat 13.30'da miting havasında ve kalabalığında başlayan yürüyüşte Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in fotoğraflarının olduğu "Halkın Denizi Denizleşen Halkla/Denizleşenlerimizle Yürüyoruz" ve "Denizlerin Cüretiyle Devrim Yürüyoruz/Mücadele Birliği Platformu" pankartları taşındı. Ayrıca onlarca insan ellerinde "ADIM DENİZ" dövizleri taşıdılar ve dövizler çok büyük ilgiyle karşılandı. Kitlenin canlılığı ve sloganlara gür katılımıyla yürüyüş güzergahı boyunca yoldan geçen insanlar alkışları ve ışıklarıyla eyleme desteklerini gösterdiler; eylemi selamladılar ve sahiplendiler.

Yapılan ajitasyon konuşmalarında işçilere, kamu emekçilerine, ezilen Kürt halkına, Alevilere, gençliğe, emekçi kadınlara, devrimci tutsaklara değinildi. Ayrıca Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşlar, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mazlum Doğan, Sema Yüce şahsında tüm devrim savaşıları anıldı.

Saat 14.30'u gösterirken Cumhuriyet Meydanı'na gelindiğinde, ilk olarak Deniz

Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan nezdinde tüm devrim ve özgürlük savaşıları adına saygı duruşu yapıldı. Ardından UPS Kargo işçilerinden Şahin Başaraner, Can Yücel'in "Mare Nostrum" şiirini okudu. Basın açıklamasının okunmasıyla devam eden eylemde Şair Ali Şeker de şiirleriyle yer aldı.

Sonra da Koma Gım Gım müzikleriyle sırayı aldı. Müzik dinletisinden sonra "Denizler İçin Ben de Bir Şeyler Söylemek İstiyorum" bölümünde 12 yaşında bir çocuk Denizlerin son sözlerini kürsüden haykırdı. Daha sonra eyleme destek veren şair Nihat Kemal Ateş'in Denizler için yazdığı şiiri kürsüden okundu. Eyleme katılanlar da kürsüye gelerek Denizlerle ilgili şiirler okudu-

lar. Miting havasında geçen eylem, saat 16.00 olmasına rağmen hala coşkusunu koruyordu. Son olarak Emeğe Ezgi'nin Adım Deniz, Söz Veriyoruz, Mayıs'a Çağrı marşları çalındı. Eyleme katılanlar Deniz bayraklarını coşkuyla dalgalandırıp marşlara eşlik ettiler.

Eylem boyunca "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Cüreti Devrim Yürüyor", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara", "Bütün İktidar Emeğin Olacak", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Yaşasın Devrim Ve Sosyalizm", "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Deniz İsyân Devrim", "Deniz Gezmiş-Yusuf Aslan-Hüseyin İnan-Mazlum Doğan-Sema Yüce-Mahir Çayan-İbrahim Kaypakkaya-Yaşıyor/Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm", "Dersim Maraş Roboski Unutulmaz Hiçbiri", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları gür ve coşkulu bir şekilde atıldı.

TÜMTİS, Alevi Yol Kültür Dernekleri, DİSK Genel İş 2 Nolu Şube, BDP Çiğli Yönetimi, Partizan, DHF, Taşeron Karşı İşçi Dayanışma Derneği, Buca Emekli Sen, Sivas Yusufoğlu Kültür ve Dayanışma Derneği, Belediye İş 1 ve 2 Nolu Şube, Gazie-mir Aktepe Dersimliler Derneği, Manisa Celal Bayar Üniversitesi Demokratik Yurtsever Gençlik, Şair Ali Şeker, Koma Gım Gım eyleme destek verdiler.

Gazie-mir Aktepe Dersimliler Derneği eyleme "Denizlerin 40. Yılında yoldaşlarımızı saygıyla anıyoruz. Devrim kadar mücadelemiz devam edecek. Yaşasın devrimci dayanışma" mesajıyla destek verdi.

Miting havasında geçen ve 1000'e yakın insanın katıldığı Anma sona erdiğinde Mücadele Birliği Platformu Deniz bayrakları ve "Adım Deniz" dövizleriyle sloganlar ve marşlarla eylem yerinden ayrıldı.

Mücadele Birliği / İzmir

YASAKLARA VE ENGELLEMELERE RAĞMEN YÜRÜYÜRÜZ!

İdamlarının 40. yılında üç fidanımız Deniz, Yusuf, İnan için uzun bir süre öncesinden seferber olduk. Yaklaşık bir ayı aşkın zaman öncesinden miting çalışmalarımıza başladık. Çalışmalarımızın başında polisler tarafından keyfi uygulamalarla karşılaştık. Fakat Denizlerin yoldaşlarının bu uygulamalar karşısında sinmesi beklenemezdi. Denizlerin yoldaşları düşmana inat çalışmalarını daha da yoğunlaştırarak bu baskılara cevap verdi. 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında olmak için ve de 6 Mayıs'ta Denizleri mitingle anmak için yoğun bir tempoyla çalışmamız gerekti. Denizlere layık bir çalışma ile bu süreci geliştirmemiz gerekti. Ve kollarımızı sıvayarak işe giriştik.

Öncelikle Antep'te çalışma yürüteceğimiz ve çalışmalarımızı yoğunlaştıracağımız bölgeleri belirledik. Çalışmalarımızı Şehitkamil, Şahinbey ve öğrenci komiteleri şeklinde üçe ayırarak yürüttük. Kitlesele bildiri dağıtımları ile başladık çalışmalarımıza. Bir süre geçtikten sonra Antep savcılığı çalışmalarımızdan rahatsız olmuş olacak ki, Mücadele Birliği'nin 1 Mayıs ile ilgili çıkarmış olduğu bildiriye toplatma kararı aldı. Hemen ardından Adana Ayışığı Sanat Merkezi'ne baskın düzenlendi. Her türlü baskıya rağmen binlerce bildiri Antep emekçilerine ulaştırıldı. Bir çok kişiyle sohbetler edildi, bizlerle birlikte Taksim'e gelmek istediklerini belirtenler oldu. Bildiri çalışmasının yanında afiş çalışmalarımız da hızla devam etti. Tabii bir süre sonra yine Antep savcılığı tarafından bu sefer Mücadele Birliği'nin çıkarmış olduğu 1 Mayıs afişi için toplatma kararı verildi. Bütün baskılara rağmen çalışmalarımızı aksatmadan devam ettirdik. Bu esnada liselerde 6 Mayıs çalışmalarımızı yürüten bazı öğrenciler de bu baskılardan nasibini aldı. Mitinge destek için Deniz kartlarının dağıtımını yapan bir öğrenci arkadaşımız hakkında soruşturma açıldı. Yine başka bir öğrenci arkadaşımızın da polis haftası dolayısıyla açılan sergide polisin gerçek yüzünü, işkenceci yüzünü teşhir eden bir resim yapması, arkadaşımızın üç günlük uzaklaştırma cezası almasına yol açtı.

1 Mayıs'a gelindiğinde onbinlerce bildirimiz Antep emekçilerine ulaştırılmış, binlerce 1 Mayıs ve 6 Mayıs afişimiz Antep'in her tarafını süslemişti. Tabii çalışmalarımızın önünü hiç bir baskıyla ke-

semeyeceğini anlayan polisler bu sefer afiş takipçiliğine başladı. Yapılan afişlerimiz onlarca polis tarafından ortam terörize edilerek sökülüyordu. Fakat bizler de her defasında sökülen afişlerimizin yerine yenilerini yapıştırıyorduk.

1 Mayıs geldiğinde Antep'ten kaldırdığımız otobüsle İstanbul'un, Taksim'in yolunu tuttuk. Tabii Taksim'e gelemeyen arkadaşlarımız da Antep'te kalarak Antep 1 Mayıs'ında Mücadele Birliği'nin sesini alana taşıdı.

1 Mayıs dönüşü yine durmak bilmeksizin çalışmalarımıza devam ettik. Onlarca yoldaşımız mahallelerde, işçi servislerine, kahvelere, evlere, lise ve dersane önlerine giderek megafonlarla sesli ajitasyon konuşmaları yaparak miting katılımı artırmaya çalıştı. Sokaklarda yapılan ajitasyon konuşmaları esnasında emekçi halkımız da evlerinin camlarından çıkarak desteklerini gösteriyorlardı. Bir yandan konuşmalar yapılıyor, işçi ve emekçiler 6 Mayıs anmasına çağrılıyordu, bir yandan da bildiriler dağıtılıyordu. Tabii bu esnada afiş gruplarımız da boş durmuyordu. Son güne kadar afişleme çalışmalarına devam edildi.

6 Mayıs günü geldi çattı. Sabahın erken saatlerinde bütün yoldaşlar görev yerlerine ulaştılar. Sanat merkezinde toplanan dostlarımızla, yoldaşlarımızla da eylemimizin saatini heyecanla beklerken bir yandan da son hazırlıklarımızı tamamlamaya çalışıyorduk. Saatler 12.00'ye doğru yaklaştıkça son hazırlıklarımızı da tamamlayarak bayraklarımızla sanat merkezinden çıktık. Sanat merkezinin önünden toplanma yeri olan Kırkayak Parkı'na doğru sloganlarımızla yürümeye başladık. Bir yandan da Denizlerin idamının 40. yılı olduğunu, Denizlerin yaşanılabilir, sınıfsız sömürsüz, özgür bir dünya kurmak için yola çıktığını ve bu yolda kavgasını sürdürürken sermaye sınıfı tarafından idam edilerek katledildiğini belirten konuşmalar yapıldı. Konuşmalar sonrasında ise Antep emekçileri yürüyüşe davet edildi.

Denizleri anmak için erken saatlerden itibaren şehir merkezinde toplanan yüzlerce kişi bizleri görünce bizlere katılmaya sloganlarımıza katılmaya başladı. Oldukça kalabalık bir kitleyle gür sloganlarımızı haykırarak Kırkayak Parkı'na ulaştık. Burada da bekleyen bir çok kişi sloganlara eşlik ederek eylemimize ortak oldu. Saat 13.00'e kadar Kırkayak Parkı'nda sloganlarla ve ajitasyon konuşmalarıyla beklememizi sürdürdük. Saat 13.00 gibi kortej düzeyine geçerek yürüyüşümüze başladık. Her yan Deniz bayraklarıyla adeta kıvılcı boyandı. Önde "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Birlikte Mücadelesi" ve "Yaşasın Marksizm-Leninizm'in Yüce İdeolojisi" yazan ve Denizlerin silüetinin olduğu Mücadele Birliği Platformu imzalı pankartımızla yürüyüşe başladık. Mitingin valilik tarafından yasaklanması kitlenin coşkusunda en ufak bir azalmaya yol açmadı. Antep'te böyle bir mitingin ciddi bir devrimci sıçrama yaratacağı görülmüş olacak ki, miting valilik tarafından yasaklanmıştı. Bu yasağa rağmen Antep'in emekçi halkı sel olup aktı Denizleri anmaya. Yürüyüş esnasında ana cadde trafiğe kapatıldı. Kitlenin coşkusu kat kat artıyordu. Çevreden, arabalardan, evlerden çıkan bir çok insan bizleri alkışlarla, ıslıklarla karşıyorlardı. Yine bir çok kişi de yürüyüş esnasında saflarımıza katıldı. Yürüyüş esnasında sık sık "Deniz Gezmüş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mazlum

Doğan, Yaşıyor, Devrim Savaşçıları Yaşıyor Savaşıyor”, “İdamlar Bizi Yıldırılmaz”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği”, “Denizlerin Yolunda Leninist Saflara”, “Faşizme Karşı Silah Başına”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak” atıldı. Yapılan kitlesel yürüyüşün ardından miting alanına yine sloganlar ve alkışlarla giriş yapıldı. Halkın Denizi Denizleşen Halkla büyük bir coşkuyla buluştu.

Program Nazım Hikmet’in şiirlerinden derlenen tiyatro gösterimi ile başladı. Ardından Deniz Gezmiş ve Yoldaşları nezdinde ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı.

Daha Sonra Mücadele Birliği Platformu adına Serkan Yılmaz’a söz verildi. Serkan Yılmaz, Denizlerin idamların 40. yılında yapılmak istenen mitingin çeşitli bahanelerle yasaklandığını ama kendilerinin bu konuda net tavır koyarak mitingden vazgeçmediklerini dile getirdi. Ve Antep emekçilerinin de Denizleri yalnız bırakmadığını söyledi. Yılmaz “Denizlerin yoldaşları Merhaba. İdamlarının 40. yılında Denizleri unutmayan onları bağrına basan Antep emekçi halkı hoş geldiniz. Bundan tam 40 yıl önce katledildiler; ama Denizlerin yaktığı devrim ateşini söndüremediler” dedi.

Yılmaz “Bizler burada bir miting yapacaktık. Fakat mitingimiz valilik tarafından yasaklandı. Valilik yasaklama gerekçesini ise Tayyip Erdoğan’ın Antep’e gelişini gösterdi. Bunun dışında bir maçın olması ve hidrellez olması gerekçe olarak gösterildi. Fakat valiliğin mitingimizi yasaklamasının asıl nedeni, Antep’te yaşanacak devrimci bir sıçramadan burjuvazinin korkmasıdır... Bütün bu yasaklamalara rağmen Halkın Denizini Denizleşen Halkla buluşturduk” dedi. Parlamentarizmin Denizler tarafından mahkum edildiğini, onların devrimci zor araç ve yöntemlerini savunduklarını da belirttikten sonra “...Denizleri anmak Onlar gibi yaşamaktır; Denizleri anmak Onların bayrağını devralmaktır; Denizleri anmak Onlar gibi savaşmaktır.” diyerek sözlerini sonlandırdı.

Ardından Emeğe Ezgi sahne olarak denizleşen ezgilerini emekçilerle paylaştı. Emeğe Ezgi’nin söylediği marşlarla mitinge gelen emekçiler coşkulandı.

Yapılan ajitasyon konuşmalarının ardından sloganlar ve halaylarla yasaklanan mitingimiz yaklaşık 3 saatin ardından sona erdi. Fakat Denizleri anmamız sona ermedi. Yaklaşık 150 kişiyle sanat merkezinin yolunu tuttuk. Sanat merkezine geldiğimizde içeride adım atacak yer kalmamıştı. Ve hep birlikte bir özgür kürsü oluşturduk. Bir çok kişi kürsüye çıkarak özgür bir şekilde düşüncelerini ifade etti. Günün anlam ve önemi üzerine ve de yapılan eylem üzerine düşüncelerin ifade edilmesinin ardından Türkçe, Kürtçe, Arapça türkülerle ve marşlarla saat 18.00 civarında anma programımızı coşkusunun doruğunda bitirmiş olduk.

Büyük bir coşkuyla başlattığımız çalışmalarımız yine aynı coşkuyla doruklarına ulaştı. Denizlerin başeğmeyen yoldaşları olabilmek için, Onların adını adımız yapabilmek için, Halkın Denizini Denizleşen Halkla buluşturabilmek için seferber olduğumuz Antep’te o büyük güne daha da büyük bir coşkuyla hazırlanıyoruz, hazırlanacağız.

Antep Mücadele Birliği Platformu

ÜÇ FİDAN’IN MEZARLARI BAŞINDA

6 Mayıs 1972’de idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan’ın ölümsüzleşmelerinin 40. yılında Karşıyaka Mezarlığı’nda bir anma yapıldı.

Sabahın erken saatlerinden itibaren çeşitli illerden emekçiler, gençler Denizler’in mezar başlarına doğru akmaya başladı. Kısa sürede Denizler’in ölümsüzlük yatağının önü doldu taştı.

Mücadele Birliği olarak ev sahipliğini yaptığımız anma etkinliği için erken saatlerden itibaren hazırlıklara başladık. Deniz’in dev bir resmi, pankartlar ve bayraklar asıldı. Denizleri ziyarete gelenler hazırlanan kağıtlara “Adım Deniz” yazarak Denizler’in mezarlarına koydular. Bu süre boyunca da Emeğe Ezgi’nin “Adım Deniz” albümü çalındı.

Sabah saat 10.00’da Mücadele Birliği Platformu “Deniz, İsyân, Devrim” pankartıyla Karşıyaka Mezarlığı 2 No’lu kapıdan sloganlarla yürüyerek Denizler’in mezarları başına vardılar. Mezarların olduğu bölge adım atılmayacak kadar kalabalıktı.

Saygı duruşuyla birlikte anma etkinliği başladı. Etkinlik boyunca Denizler’in son sözleri ve son mektupları okundu. Mücadele Birliği Platformu’nun düzenlediği anma etkinliğine Denizler için yazdıkları şiirlerle, yaptıkları konuşmalarla çok sayıda emekçi katkı sağladı. Etkinlikte EKA, DEK, DÖB ve Mücadele Birliği Platformu Denizler’in devrimci özünü vurgulayan, kararlılıkları ve cüretlerini selamlayan, onların mücadelesinin zafere kadar süreceğini belirten konuşmalar yaptı. Tüm anma boyunca sloganlara güçlü bir katılım vardı. İnsan seli sloganlarıyla, konuşmalarıyla, bayraklarıyla Denizler’i bağrılarına basıyordu.

Ardından İstanbul’dan “Açalım kızıl sancağı/Gitsin zulmedenin çağı/Elimizde dost bıçağı/Görelim bakalım nic’olursa olsun -Pir Sultan Abdal” pankartıyla gelen Pir Sultan Abdal Canlar Derneği’nin temsilcisi söz aldı ve 6 Mayıs umutların topraklara düştüğü tarih olduğuna işaret etti. Denizler’in açtığı yolda mücadelenin devam ettiğini, Denizler’den sonra gelenlerin onların bayraklarını devrerdiklerini vurguladı ve “Deniz Yusuf İnan, Pir Sultana Selam” sloganıyla konuşmasını bitirdi.

Denizler’in mezarları başında hep birlikte söylenen türküler ve marşların ardından, Pir Sultan Abdal Canlar Derneği ve Mücadele Birliği Platformu olarak Halit Çelenk, Ulaş Bardakçı, Mahir Çayan, Niyazi Yıldızhan ve Sivas-Madımak’ta katledilen canların mezarları başında ortak anma etkinliği yapıldı.

Gün içinde yapılan anma etkinliklerinin ardından Mart Kültür Evi’ne geçildi. □

KAMPANYA SÜRÜYOR: “F TİPLERİ KAPATILSIN”

İnsan hakları savunucuları ve tutsak yakınları İnsan Hakları Derneği Cezaevleri Komisyonu tarafından düzenlenen “Tecrit Öldürür F Tipi Hapishaneler Kapatılsın” kampanyası kapsamında Ankara’ya yürüme başladı. İHD’liler çeşitli cezaevleri önünde yapacakları basın açıklamaları ile cezaevlerindeki hak ihlalleri ve hasta tutsakların durumuna dikkat çekmeyi planlıyor.

İlk basın açıklaması 26 Nisan günü Bakırköy Kapalı Kadın Cezaevi önünde yapıldı. Cezaevi önüne gelinerek pankart açıldı, hasta tutsakların resimleri ve dövizler taşındı. Basın açıklamasını İHD Cezaevleri Komisyonu Başkanı Abdülkadir Boğa yaptı.

Yıllardır cezaevlerindeki hak ihlallerine ve hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek için çeşitli eylemler yapıp raporlar verildiğini belirten Boğa, cezaevlerinde yaşanan işkence ve ölüm olaylarına rağmen Adalet Bakanlığı, Cumhurbaşkanı ve diğer devlet yetkililerinin bunları görmezden duymazdan geldiklerini hatırlattı ve 4 aydır yapılmakta olan “F Eylemleri”nin bir devamı olarak Ankara yürüyüşünü düzenlendiğini aktardı.

Eylemde “F Tipi Hapishaneler Kapatılsın”, “Tecrit Öldürür, Tecrite Son”, “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “Tecrit Uygulamasına Son”, “Onursun Arama İşkencesine Son” sloganları atıldı. Bakırköy Cezaevi’nde bulunan hasta tutsaklar Fatma Tokmak, Hediye Aksoy ve Serap Şimşek’in sağlık durumlarının aciliyetine değinerek derhal tahliye edilmeleri istendi. Ayrıca Bakırköy Cezaevi’nde bulunan milletvekili, bilim insanları, avukatlar ve gazetecilerin bu ülkenin insan haklarını dille getirdikleri için tutuklu oldukları hatırlatıldı.

AKP önüne yapılan yürüyüşün ardından Maltepe Cezavine geçildi. Burada da çocukların hak ihlallerine, işkence ve tecavüze maruz kaldıkları belirtilerek Pozantı Cezaevi’ndeki tecavüz işkence olayları hatırlatıldı; çocukların cezaevlerinde maruz kaldıkları tehdit, tecavüz ve işkencenin, hak ihlallerinin son bulması ve çocukların tahliye edilmesi istendi.

İnsan hakları savunucuları ve tutsak yakınları buradan Gebze Cezaevi önünde basın açıklaması yapmak üzere Gebze’ye gittiler. Cezaevi yakınlarında pankartlarını açarak yürümek istediklerinde yanlarında bir polis kordonu oluşturuldu. Gebze Cezaevi önüne gelindiğinde burada da polis yığınağı ile karşılaştılar. Emniyet yetkilileri önce cezaevi önünde basın açıklaması yapılmasını izin

verilmeyeceğini söylediler. Bir süre yapılan tartışmanın ardından polislerce çevrili bir şekilde basın açıklamasına başlandı.

Yapılan açıklamada, cezaevlerinde tecrit içinde tecrit yaşatıldığı, baskı, işkence, görüş yasakları, keyfi cezai uygulamalar yapıldığı ve hasta tutsakların tedavilerinin yapılamadığı için ölüme terk edildikleri tüm bunların defalarca Adalet Bakanlığı ve devlet yetkililerine bildirilmesine rağmen görmezden, duymazdan geldiği belirtildi. Cezaevlerindeki hak ihlallerinin son bulması ve hasta tutsakların tedavi edilmesi, ölüm riski taşıyan tutsakların ise derhal tahliye edilmesi talepleri yenilendi. Açıklama sırasında yere yine hasta tutsakların ve rahatsızlıklarının yazılı olduğu dövizler serildi.

Yürüyüş, 27 Nisan günü Kandıra, Bolu ve Sincan F Tipi Cezaevleri’ne uğranıldıktan sonra Meclisin Dikmen kapısında sona erdi.

Yürüyüş için Ankara gelip Sincan F Ti-

pi Cezaevine uğrayan İHD’liler öğle saatlerinde Kızılay YKM önüne geldiler. Burada da “Tecrit Öldürür. F Tipi Hapishaneler Kapatılsın” yazılı pankartı açıp “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “Hasta tutsaklar Serbest Bırakılsın, Tecrit İşkencesine Son” sloganları atan eylemcilere Ankara’dan da kitle örgütü ve parti temsilcileri destek verdi.

Burada basın açıklamasını İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan yaptı. Durumu ağır ve yaşam mücadelesi veren tutsakların varlığına dikkat çekti. Adalet Bakanlığı verilerine göre 520 ağır hasta tutsakun bulunduğunu belirten Türkdoğan, “Bu rakamlar Adalet Bakanlığının hasta mahkumları nasıl çürümeye ve ölüme terk ettiğinin bir göstergesidir” dedi. Hasta tutsakların serbest bırakılması gerektiğini ifade eden Türkdoğan, tutsakların da insan hakları olduğunu belirtti. Açıklamanın ardından insan hakları savunucuları ve tutsak yakınları Adalet Bakanlığı önüne geldiler.

Adalet Bakanlığı önündeki açıklamayı İHD İstanbul Şube Yöneticisi Ümit Efe yap-

tı. Cezaevlerinde yaşananlara, hasta mahkumların durumlarına dikkat çekmek için başlatılan yürüyüşlerinin son ayağının bakanlık ve Meclis olduğunu, ancak İnsan Hakları Komisyonu’nun kendilerine randevu vermediğine dikkat çekti. Durumu Bakanlık önünde protesto ettiklerini ifade eden Efe, “Ya hapishanelerde bulunanları gerçek insan olarak kabul etmediklerinden ya da bu mekamlarda konuşmaya değer bir sorun yaşanmadığını düşündüklerinden. Başka bir nedeni varsa ve isterlerse açıklasınlar” dedi. Milletvekillerinin toplumun sorunlarına çare bulmak, çözmek için Mecliste olduklarını hatırlatan Efe, vekillerin hapishanelerde insan haklarına saygılı, insancıl bir infaz sistemi için gerekli düzenlemeleri yapmak zorunda olduklarını vurguladı.

Mehmet Ağar ve cezaevine girdiği dönemde Başbakan Erdoğan’a uygun hapishane ve insani koşullar arandığını da hatırlatan Efe, “Bu insani düzenlemelerin sadece, hapishanede kaldığı 4 ay boyunca 30 binden fazla ziyaretçiyi kabul etme hakkına sahip olan, 13 bin mektup yazan Başbakan Erdoğan ya da kendisine 5 yıldızlı cezaevi aranan Mehmet Ağar için geçerli olmasını kabul etmemiz mümkün değildir” dedi.

Açıklamadan sonra Meclis Dikmen Kapısı’na yüründü. Burada BDP Grup Başkan Vekili Hasip Kaplan ve CHP Tunceli Milletvekili Hüseyin Aygün’e hazırlanan dosyalar sunulmuş görüşmeler yapıldı. Burada bir süre oturma eylemi yapıldıktan sonra cezaevlerindeki hak ihlalleri ve hasta tutsakların durumunun takipçisi olunmaya devam edileceği belirtilerek eylem bitirildi.

İHD, 28 Nisan günü de dernek önünden “Tecrit Öldürüyor. F Tipi Hapishaneler Kapatılsın” pankartıyla Taksim Tramvay Duracağına kadar yürüyüş yaptı.

“F oturmaları”nın 16.sında açıklama yapan İHD yönetiminden Ümit Efe, geçtiğimiz günlerde Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi önünden başlattıkları yürüyüşlerini Ankara’da sonlandırdıklarını hatırlattı. Efe, F tipi cezaevleri kapatılmaya ve cezaevlerindeki işkence ve kötü muameleler son buluncaya dek eylemlerini sürdüreceklerini söyledi.

Eylemde sık sık, “İnsan Haklarıyla İnsandır”, “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “Görüş Yasaklarına Son”, “Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın” sloganları atıldı.

Eylemde cezaevlerindeki hasta tutsakların isimlerinin bulunduğu dövizler yere serildi. □

“DERSİM BE WAYIR NIYO...”

Dersim katliamı protesto eylemleri devam ediyor.

İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği (DKDD) 4 Mayıs Tunceli Tenkil Hareketi'nin yıldönümü ile ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirdi. 26 Nisan Perşembe günü saat 19.30'da eski Sümerbank önünde toplanılan eylem, mumlar yakılarak başlarken “Ma İqrar Do Kırmanciyel!”, “Domane Ma Zone Xode Bıwane!”, “Ma İqrar Do Cheme Munzuri!” dövizleri taşıdı.

Basın açıklamasının ardından şair Ali Şeker şiirler okudu, araştırmacı yazar Turabi Saltık da kısa bir konuşma yaptı. Eylem boyunca Zazaca “Dersim Be Wayir Niyo/Dersim Kimsesiz Değildir”, “Tertele Dersimi Xo Wirra Meke/ Dersim Katliamını Unutma” ve “Dersim Onurdur Onuruna Sahip Çık” sloganları atıldı. Eylem, Ağıtlar okunarak sona erdi.

Eyleme Eğitim-Sen 1-2 nolu şubeleri, Tüm Bel Sen 1-2 nolu şubeleri, BDP, Mücadele Birliği Platformu, DHF, Partizan, EÖC, Kaldıraç destek verdi.

4 Mayıs Cuma günü saat 19.00'da “Ey Munzur! Parçala Şu İnsanların Nankör Suskunluğunu” pankartı ve “Dersim Onurdur Onuruna Sahip Çık, “Tertelé Dersim Xo Vıra Meke!” sloganlarıyla Konak Pier'de başladı.

Sloganlarla Konak Sümerbank önüne gelindiğinde Seyit Rıza ve yoldaşlarının olduğu pankartın yanında mumlar yakılıp niyaz yemeği koyularak, basın açıklaması okunmaya başlandı. Zazaca ve Türkçe okunan metinde Dersim katliamına gelene kadarki süreç anlatılırken Aleviler olarak taleplerini dile getirdiler. Açıklamanın ardından bağlama eşliğinde bir ağıt okunurken Şair Ali Şeker Zazaca bir şiir okudu. Dersim Dernekleri Tiyatro Grubu da Dersim katliamını tema olarak işledikleri oyun oynadılar.

İstanbul'da 3 Mayıs Perşembe günü de Galatasaray Lisesi önünde toplanan Dersimliler, önde Seyit Rıza'nın posterini, “Taleplerimiz” yazılı pankart ve “Katil Devlet” dövizleri taşıdılar. Eyleme Mücadele Birliği, BDP, Partizan, SDP, ESP, SODAP, TÖP-G, PSAKD, 78'liler girişimi, EMEP, KAYY- DER, Özgürlük Gençlik

Derneği destek verdi.

Galatasaray'dan CHP Beyoğlu ilçe binasına kadar yapılan yürüyüş sırasında “Kürdistan Faşizme Mezar Olacak”, “Dersimi Unutma Unutturma”, “Katil Devlet Katil CHP”, sloganları atıldı. CHP binası önünde okunan basın metninde; “75 yıldır bu acıyla yüzleşilmedi, soykırımın hesabı verilmedi. Aksine bütün siyasi iktidarlar inkar ve imha siyasetiyle soykırımın sürdürücüsü oldu. Bir yanda yarım ağız sözde dilenen bir özür ama gereğini

yapmayan zihniyet, öte yanda ise aradan geçen süreye rağmen soykırımdaki payını, sorumluluğunu görmeyen statükocu Kemalist anlayış” dendi.

BDP İl başkanı Asiye Kolçak'ın kısa konuşmadan sonra HDK adına da Ferhat Tunç bir konuşma yaptı ve eylem sona erdi.

4 Mayıs'ın yıldönümünde Dersim Gazetesi, Munzur Çevre Derneği, Seyit Rıza İniyatifi, Alibeyköy Dersimliler Derneği, Pertekliler Derneği, Munzur Kültür Derneği tarafından pek çok yerde Dersim Katliamı protesto edildi.

Sarıgazi'de Demokrasi Caddesi'nde saat 19.00'da üzerinde Seyit Rıza'nın res-

minin bulunduğu “Ayıptır, Günahdır, Zulümdür (Seyit Rıza)” yazılı bir pankart ve “Unutmadık Unutturmayacağız” yazılı siyah bir pankart ve Seyit Rıza'nın resimleri taşınırken bir grup da siyah pelerinlerle sloganlar atarak Üçler Market önünden Demokrasi Meydanı'na kadar yürüdüler.

Yapılan açıklamada “4 Mayıs tarihe düşülmüş kara bir nottur. Kıyımın işaret fişegi, zulüm ordularının tan borusudur. Dersim katliamının siyasi emrinin verildiği tarihtir. Laç Deresi'nin, Halvori'nin, Kutudere'nin fermanı o gün yazılmıştır” denilerek 4 Mayıs 1937'de Bakanlar Kurulu'nun silahlı direnişçilerin imha edilmesi, köylerin yakılıp tahrip edilmesi, geride kalanların sürgün edilerek Dersim'in bitirilmesi kararı alındığını ve karar metninin altına da “Atatürk ve Mareşal'in huzurları ile tetkik ve mütalaa edilerek aşağıdaki sonuca varılmıştır” ibaresinin düşüldüğü hatırlatıldı.

1937-1938 ve son açıklanan belgelere göre 1939 yılı boyunca süren soykırım hareketinde 70-80 bin Dersimli kadın, erkek, genç, yaşlı ve çocuğun katledildiği, dağların, köylerin bombalandığı, ormanların yakılıp, kıyımdan kaçıp mağaralara sığınan halkın zehirli gazlarla katledildiği hatırlatıldı. Kıyımdan geriye sağ kalan onbinlerce Dersimlinin topraklarından sürüldüğü, Anadolu'nun birçok bölgesine dağıtıldığı, çocukların, özellikle de kız çocukların ailelerinden zorla kopararak evlatlık alındıkları, kentin, dağların, köylerin, isimlerinin değiştirilerek soykırımın sosyal ve kültürel kırımla sürdürüldüğü söylendi.

“-Dersim gerçeği tüm açıklığıyla ortaya konulmalı ve sorumluluğu olan herkes özür dilemeli.

-Katledilen ve asılan insanların mezar yerleri derhal açıklanmalı ve Dersim gerçeği ile ilgili devlet arşivlerinden seçilerek değil, tüm belgeler kamuoyuna sunulmalıdır” talepleri dile getirildi.

Eylem “Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz”, “Dersim'de Düşene Dövüşene Bin Selam”, “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Dersim Onurdur, Onuruna Sahip Çık” sloganları atılarak sona erdi. □

BU ACI HEPİMİZİN

Türkiye’de yaşayan Ermeniler, 1915 yılında yapılan Ermeni Soykırımı’nın 97. yılında çeşitli merkezlerde ve Taksim Meydanı’nda bir araya gelerek soykırım kurbanlarını andılar. Irkçılığa ve Milliyetçiliğe Dur De Girişimi tarafından düzenlenen anmada üzerinde nar figürünün bulunduğu “Bazı Yaralar Zamanla İyileşmez 24 Nisan 1915” pankartı ile Türkçe, Ermenice ve İngilizce olarak “Bu Acı Hepimizin” yazılı siyah pankartlar açıldı.

Soykırımı protesto etmek isteyen yüzlerce kişi 24 Nisan günü saat 19.15’te bir araya geldi. Taksim Meydanı anma öncesi barikatlarla çevrildi, alana polis yığıldı. Anmayı provoke etmek için 15-20 kişilik HKP’li grup da alana geldi. Alanın etrafı sivil polislerle çevrilirken HKP’li grupla, anma için gelenlerin arasına çevik kuvvet polisleri yerleştirildi.

Soykırımında yitirdiklerini anmak isteyen Ermeni halkı anmasını barikatlar ve polis yığını arasında yapmak zorunda kaldı.

Anmada, 97 yıl önce 1,5 milyon Ermeni’nin katledildiği, soykırımdan 92 yıl sonra Hrant Dink’in ve 96 yıl sonra Sevag Şahin Balıkcı’nın katledildiği de belirtilerek, “Bu acı hepimizin” denildi. 1915 yılında yitirilen Ermeni aydınların fotoğrafları ile Hrant Dink ve Sevag Şahin Balıkcı’nın fotoğrafları taşındı. Ermeni aydınların isimlerinin okunduğu anmada, Ermeni halkının acılarını ve soykırımı anlatan halk ezgileri çalındı.

Basın açıklamasını Zilşat Tokaç okudu. “24 Nisan bir kin günü değil, bir küfür günü de değil” diyerek sözlerine başlayan Tokaç, 24 Nisan 1915’te 250 Ermeni aydının evlerinden apar topar alınarak dönüşü olmayan bir yola sürüldüklerini, bu insanların bir halkın sesi olduğunu ve sesini yitiren bir toplumun başka bir şeyinin kalmayacağını belirtti.

“Çocuk çocuk genç yaşlı kabilelerle Ermeni halkı Anadolu’nun dört bir bucağın-dan çöllere sürüldü. O korkunç soykırımın sonunda Ermenilerin varlığından geriye sadece yasaklı fısıltılar kaldı. Susulunca unutulmadı ama. İnkâr edildikçe yok olmadı. Aksine yara ilhitaba döndü. Çözumsuzlükte kemikleşti” diyen Tokaç, Hrant Dink’in “Bir 24 Nisan’da bu topraklarda hep birlikte tüm bu insanları hatırlamak, ruhlarını şad etmek, acıda ortaklaşarak sevinçler üretebilmek, yalnızca Ermeni halkının duyduğu ızdırabı dindirmekle kalmayacak, Türkiye’nin de demokratikleşmesinin ta kendisi olacaktır” sözlerini hatırlatarak “Geleceğimiz için el ele yapabileceklerimiz var. Geçmişteki bu büyük acıya ortak bir yasla sahip çıkalım. Ortak yastan çıkan umutla buluşalım” dedi.

Anmaya Rakel ve Arat Dink, Sevag Şahin Balıkcı’nın annesi Ani Balıkcı, Ermeni Tarihçi Ara Sarafian, BDP Milletvekilleri Sırrı Süreyya Önder ve Sebahat Tuncel, HDK Halklar ve İnançlar Komisyonu üyesi Ferhat Tunç, gazeteci Oral Çalışlar, Prof.Dr. Baskın Oran ve Prof.Dr. Gençay Gürsoy ile birlikte yüzlerce kişi katıldı.

Etkinlikte söz alanlar, geçmişte yaş a n l a n l a r l a yüzleşilmesi gerektiğini vurgularken, Ermenilerin acılarını paylaşan Türkler, ırkçı söylemlerden ve politik söylemlerle bu tür acıların paylaşılması nın engellenmesinden rahatsızlıklarını dile getirdiler. □

KORKUYA KARŞI ÖZGÜR TİYATRO

Tiyatro oyuncuları, Galatasaray Lisesi önünde “Korkuya Karşı Özgür Tiyatro” sloganıyla 24 Nisan günü bir araya geldiler. Saat 11.00’de başlayan eylem, bütün illerde aynı anda başladı. Tiyatro sanatçıları, İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin şehir tiyatrolarında yönetimi devralmasını protesto ediyor.

Galatasaray Lisesi önünde buluşan sanatçılar, kostüm ve sergiledikleri oyunlarla tepkilerini ortaya koydular. İBB’nin Şehir Tiyatroları Görev ve Çalışma Yönetmenliğinde yapılan değişiklikler ve repertuar belirleme yetkisinin genel sanat yönetmeninden alınmasına karşı çıkan İŞTİSAN üyeleri, Galatasaray Lisesi önünde yaptıkları açıklamanın ardından sanatçı, oyuncu, yönetmen ve sanatseverlerle yürüyüşe başladı. Giderek artan kalabalığın sayısı binlerce kişiyi aştı. Beyoğlu’ndaki insan seli ellerinde renkli dövizler, ıslık ve sloganlar eşliğinde yürüyüş Tünel’e doğru sürdü kitle tekrar yüzünü Taksim’e doğru çevirerek Taksim Meydanına kadar yürüyüşlerini sürdürdüler.

Eylemi organize eden, İŞTAS (İstanbul Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Sanatçıları Derneği) ve Ayışığı Sanat Merkezi, Devrim Tiyatro Atölyesi, Oyuncular Sendikası, Sine Sen, vb. kurumlar destek verirken sanatçılardan, Halil Ergün, Genco Erkal, Fikret Kuşkan, Altan Erkekli, Zeliha Berksoy, Rutkay Aziz, Tarık Akan, Enver Aysever, Berkun Oya, Meltem Cumbul, Hasibe Eren, Sevinç Erbulak, Füsun Erbulak, Levent Tülek, Mustafa Alabora, Memet Ali Alabora gibi birçok sanatçı eylemdeydi.

Tünel’e doğru yürüyüşten sonra sanatçılar aynı coşku ve renkli kostümleriyle Taksim Meydanı’na kadar yürümeye devam ettiler. Taksim Meydanı’nda çekilen halaydan sonra eylem sona erdi. □

İŞ CİNAYETLERİNİN ÖNLENMESİ MÜCADELEYLE MÜMKÜN

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, “28 Nisan Dünya İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybeden ve Yaralananları Anma Günü” nedeniyle iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçileri aileleriyle bir etkinlik düzenledi. Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi’nde saat 15.30-18.00 saatleri arasında gerçekleşen etkinlikte Davutpaşa, Ostim, Tuzla Tersane, Karadon vb. işcinayetlerinde yakınlarını yitiren

aileler bir araya gelerek, iş cinayetleri ve meslek hastalıklarının önlenmesi ve sorumlularının cezalandırılmasının sağlanmasını ve mücadele yöntemlerini konuştu.

Açılış konuşmasını Marmara Üniversitesi’nden İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi’nde çalışma yürüten Banu Güler Müftüoğlu yaptı. Dünyada ve Türkiye’de iş yaşamındaki çalışma sırasında gerçekleşen iş kazaların ve meslek hastalıklarının oranlarının giderek arttığını ve bunların önlenemez olduğuna dikkat çekti, iş kazası sonucu gerçekleşen ölümlerin “iş cinayeti” olarak nitelendirilmesi gerektiğini belirtti. Müftüoğlu ekonomik kalkınma için “Daha çok çalışıp daha çok üretme” ifadesinin kullanıldığını bunun da ancak daha fazla çalışıp, daha az maliyetle daha çok üretim yapmak anlamına geldiğini ve bunun bedelinin ise meslek hastalıkları ve iş cinayetleri sonucu canlarla ödendiğini belirtti.

Etkinlikte Petrol-İş Sendikası Mali Sekreteri İbrahim Doğanül’ün, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği’nin çalışmalarına destek olmaya devam edeceklerini belirten konuşmasının ardından İSİG Meclisi üyesi Aslı Odman, iş kazaları ve meslek hastalıkları ve bunlara karşı işçi aileleri ve halk hareketleri tarafından verilen mücadeleye ilişkin tarihten örneklerin yer aldığı bir slayt gösterimiyle sunum yaptı.

Bu günün diğer ülkelerdeki kabul edilmesine değinen Odman, yapılan bu toplantıyla ailelerin bir araya getirildiğini ve Türkiye’de de 28 Nisan’ın Anma günü olarak kutlanmasının, iş cinayetleri, kazaları ve meslek hastalıklarının önlenmesi için mücadelenin yürütülmesindeki adımlardan biri olduğunu belirtti.

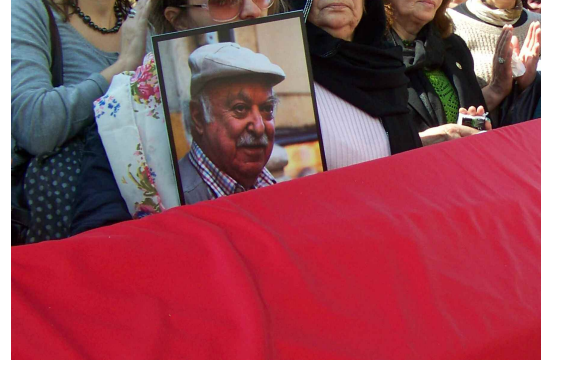
Etkinlikte Ankara Ostim İvedik’te ve Davutpaşa’daki patlamada, Zonguldak madenlerinde, Tuzla Dearsan Tersanesi’nde, Bedaş’ta ölen işçilerin, Van depreminde ölenlerin yakınları ile eşitli emek kuruluşları başkanları söz alarak yaşanan iş cinayetleri ve meslek hastalıklarına ve verdikleri hukuki mücadele sürecine değindiler.

Etkinlikte daha fazla canlar ölmesin, başka ailelerin içine ateş düşmesin diye bir araya gelindiği, meslek hastalıkları ve iş cinayetlerinin önlenemez olduğu ve bunu sağlamak için de sorumluların cezalandırılması konusunda takipçi olmak, birlikte mücadele vermek ve örgütlü hareket etmek gerektiği ve bunun sürekli bir mücadeleyi gerektirdiği belirtildi.

Ayrıca bu konuda meslek örgütleri, sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinin yeterli duyarlılığı göstermediğine dikkat çekilerek, onların da desteğiyle daha güçlü bir mücadele verilebileceğini; bu sayede iş kazalarının ve meslek hastalıklarının önlenmesinde ve sorumluların cezalandırılması konusunda daha hızlı ve olumlu sonuçlar alınabileceği vurgulandı.

Etkinlik sonunda çıkan bildirgeyle iş cinayetleri ve meslek hastalıklarında yaşamını yitirenlerin ailelerinin birlikte mücadelesinin önemli olduğu, bu konuda sorumluların cezalandırılması, işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında gerekli önlemlerin alınması konusunda daha fazla kamuoyu desteğine, daha örgütlü ve kararlı bir mücadelenin sürdürebileceği belirtildi. □

GÜNGÖR GENÇAY SON YOLCULUĞUNA UĞURLANDI

Gazeteci, şair, yazar Güngör Gençay 23 Nisan günü dostları, yoldaşları, şair, yazar ve sanatçılar tarafından Yıldız Sarayı Dış Karakol Binası’ndaki Türkiye Yazarlar Sendikası’nda yapılan kısa bir törenle son yolculuğuna uğurlandı.

Gençay’ın naası kızıl bayrağa sarılı olarak Türkiye Yazarlar Sendikası’na getirildi. Burada yapılan törende dostları, yoldaşları duygu ve düşüncelerini aktaran kısa konuşmalar yaptılar.

Osman Bozkurt, Selma Gökhan, Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı Mustafa Köz, Gülsüm Cengiz, Afşar Timuçin, Cengiz Gündoğdu, Nail Güreli Nuray Sancar, Kadir İncesu kısa konuşmalar yaptılar.

Gençay’ın devrimci komünist bir insan olarak hep insanlık, insanca bir yaşam için çabaladığını, sürekli araştırdığını, incelediğini, yazdığını, toplumcu gerçekçi bir aydın ve yeri doldurulmaz insanlardan biri olduğunu ifade ettiler. İşçi sınıfının sanatı ve edebiyatından yana tavır koyan, işçi sınıfının iktidar mücadelesinde yer alan örgütlü bir edebiyatçı olan Gençay’ın disiplinli, çalışkan, özverili, vefalı bir insan olduğunu, bu değerleri çevresindekilere öğrettiğini aktaran dostları her zaman gerçeklerden yana, insandan yana, emekten yana tavır koyduğunu, devrimci ve sosyalist kişiliğiyle öğretleyici niteliğiyle tanındığını belirttiler.

Konuşmaların ardından dostları Güngör Gençay’ı “*İşığı yaratanlardan, buluta koşanlardan, buluta doğru koşun güle!..*” diyerek uğurladılar.

Gençay’ın Türkiye Yazarlar Sendikası’nda yapılan törenin ardından Şişli Camii’ne götürüldü. Ardından defnedilmek üzere Feriköy Mezarlığı’na geçildi.

Feriköy Mezarlığı’nda annesinin mezarına defnedilen Gençay, ailesi, yoldaşları Osman Bozkurt, Selma Gökhan, Mustafa Köz, Gülsüm Cengiz, Afşar Timuçin, Cengiz Gündoğdu, Nail Güreli Nuray Sancar, Kadir İncesu, Tiyatro Simurg’tan Mehmet Esatoğlu, Ayışığı Sanat Merkezi çalışanları, şair Ruhan Mavruk, Şair Hüseyin Şenel ve daha pek çok aydın ve sanatçı dostları tarafından son yolculuğuna uğurlandı. □

ADANA TEDAŞ İŞÇİLERİNE POLİS SALDIRILARI BİTMİYOR

5 Mart tarihinden bu yana işlerine geri dönebilmek için TEDAŞ müdürlüğü önünde eylemlerini sürdüren Enerji-Sen üyesi işçilere 24 Nisan günü sabah saatlerinde polis tekrar saldırdı.

Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal'ın da işçilerin yanında olduğu sırada yaşanan saldırıda 15 işçi ve Genel Başkan Kamil Kartal gözaltına alındı. Daha önce de 2 kez gözaltına alınan TEDAŞ işçilerine polis kaldırım işgalini sebep göstererek 83'er lira ceza yazmıştı. Gözaltına alınan TEDAŞ işçileri Adana Emniyet müdürlüğüne götürüldüler.

Adli tıpta muayene edilen işçiler nezarethaneye konulurken, aileleri de işçilerden boşalan eylem alanında oturma eylemi yapmaya başladılar. Aileler, işçiler serbest bırakılana kadar eyleme devam edeceklerini duyurdular.

Saatler 15.15'i gösterirken polis, oturma eylemi yapan ailelere dağılmalarını anons etti. Akşam saatlerinde serbest bırakılıp TEDAŞ önüne gelen işçiler, kapı önünde oturma eylemine başladılar. İşçiler TEDAŞ müdürü ile görüşmek istediler ve müdürden bir randevu alana kadar eyleme devam edecekler.

Aileleri ile birlikte geceyi orada geçiren işçiler, sabah saat 08.30 civarında polis saldırdı hazırlığı yaptığını görünce TEDAŞ müdürlüğü önündeki Fuzili Caddesini hem gidiş hem de geliş yönünde trafiğe kapattılar ve yola yattılar. Saatler 09.00'a gelirken şiddetle saldıran polis, aralarında muhabirimiz Ulaş Yıldız, Enerji Sen genel Başkanı Kamil Kartal ve Örgütlenme Sekreteri Süleyman Keskin'in de aralarında bulunduğu 24 kişiyi darp ederek gözaltına aldı. Polis, Yayınemimize ait basın kartını taşıyan muhabirimizin ise basın kartını kabul etmeyerek, gözaltına aldı.

Götürüldükleri emniyet müdürlüğünde de darp edilen işçilerden 2'si yaralı durumda. Emniyet müdürlüğünde tutulan işçilere kaldırım işgali gerekçe gösterilerek 170'er lira para cezası kesildi. Emniyet Müdürlüğü'nde

ifade vermeyi reddeden işçiler saat 17.30 civarında adli tıpa götürüldüler ve geç saatlerde serbest bırakıldılar.

İstanbul'da Protesto

24 Nisan günü saat 19.00'da Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen enerji işçileri, Galatasaray Lisesi önüne yürüyerek burada basın açıklaması yaptılar. Enerji-Sen pankartı arkasında toplanan işçiler "Her Yer Adana Her Yer Direniş", "TEDAŞ İşçisi Yalnız Değildir", "Enerji İşçisi Yalnız Değildir", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attılar.

Bir enerji işçisi Adana'daki TEDAŞ işçilerinin çalışma koşullarına ve işçilerin eylemlerinin haklılığına değinerek, TEDAŞ yetkililerinin işçiler eyleme başladığında işçilerin birkaç gün sonra soğuğa ve zorluklara ve parasızlığa dayanamayarak gideceklerini düşündüğünü, ama işçilerin bütün tehdit, saldırı ve gözaltılara rağmen eylemlerini kararlılıkla sürdürdüklerini hatırlatarak, "Unutulmasın ki, enerji işçileri zaten sokakta, soğukta sıcakta çalışıyor, onlar varolan çalışma koşullarıyla zaten sokaktaydılar ve haklı bir mücadele için eylemdeler" diyerek Adana'daki arkadaşlarının mücadelesine desteklerini dile getirdi.

Ardından yapılan basın açıklamasında ülkede üç ay maaş vermeksizin işçi çalıştırmak, işçilerin yasal hakların gasp etmek, haksız yere işten çıkartmak, işçilerin kıdem tazminatlarına el koymak, işçileri hiç bir güvenlik önlemi alınmayan işyerlerinde ölüm göndermek gibi durumlarda hiçbir soruşturma yapılmadığını, ama işçilerin hakları aradıkları anda kabahatli görülüp üzerine polislin yollandığı darp edilerek gözaltına alındığı söylendi. Adana Valisi'nin Toros Elektrik'teki enerji işçilerinin sorunlarına bulduğu çözümün, işçilere saldırarak baskı ve şiddetle hak arama mücadelesini bitirmek olduğuna değinildi.

Taşeron çalışma sisteminin gittikçe yaygınlaştığını ve taşeron işçilerin hak arama mücadelesinin daha da zorlu olduğunu belirten enerji işçileri, bütün örgütsüzleştirme, sendikasılaştırma çabalarına karşın mücadeleyi yürütmekte kararlı olduklarını ifade ederek Adana'daki arkadaşları ve Enerji-Sen Başkanı Kamil Kartal'ın derhal serbest bırakılmasını istedikleri ve yapılan saldırıyı protesto ettiler. □

SÖZÜN BİTTİĞİ YERDEYİZ...

SES İzmir Şubesi, Tepecik Eğitim Ve Araştırma Hastanesinde 20-21-22 Nisan günlerinde sağlık çalışanlarına yapılan saldırıları protesto etmek için bir eylem yaptı. 27 Nisan Cuma günü saat 12.15'te Tepecik Acil servisi önünde oturma eylemi yapıldı, ardından SES İzmir şubesi yönetim kurulu üyesi Fatih Sürenkök basın açıklamasını okudu.

"Gün geçmiyor ki gazetelerde, televizyonlarda küfür edilmiş tartaklanmış, saldırmış, hatta öldürülmüş sağlık çalışanı duyulmasın. Sağlık çalışanına karşı gerçekleştirilen şiddet rutinleşmeye yüz tutuyor. Son zamanlarda sağlık personellerimize uygulanan şiddet olaylarının artış nedeniyle sağlık personellerimizin güvenliği de ciddi anlamda tehlikededir... Son kez uyarıyoruz! Bu şiddet ortamı devam eder ise, ne yazık ki, sizleri tedavi edecek sağlıkçı, ameliyat edecek cerrah bulamayacaksınız... Hastanın müşterisi, hekimin tüccara dönüştüğü bu karanlık sağlık sistemine daha fazla kurban vermemek için hastasıyla, hekimiyle, hemşiresiyle, laborantıyla, sekreteriyle, firma çalışanıyla ve bil cümle tüm sağlık personeliyle nitelikli sağlık hizmeti sunmak için iş güvencesi, can güvencesi, gelir güvencesi ve gelecek güvencesi istiyoruz" denilen açıklamanın ardından TTB onur konuğu Hüseyin Uğrum söz aldı.

Uğrum "Onurumuz kalmadı, gururumuz kalmadı. Sağlık Bakanı sırtımızdan bıçakladı, Dr. Ersin Arslan'ın katili bizi göğsümüzden bıçakladı. Bakan yaptığımız eylemlerden dolayı ise halka mağdur olduysanız şikayette bulunun gereken işlemleri yapalım diyor. Biz acil önlemler alınmadığı sürece bu eylemlere devam edeceğiz" dedi.

Yapılan protestoda "Sağlıkta Dönüşüm Öldürüyor", "Sağlıkta Ticaret Ölüm Demektir", "Sağlıkta Şiddete Hayır" sloganları atıldı. Eylem sloganlar ve alkışlarla sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

6 Mayıs 2012 Karşıyaka Mezarlığı

6 Mayıs 2012 Antep

DENİZLER YAŞIYOR LENİNİSTLER SAVAŞIYOR

6 Mayıs 2012 İzmir

6 Mayıs 2012 İstanbul

6 Mayıs 2012 Ankara

6 Mayıs 2012 Antep

6 Mayıs 2012 İzmir

6 Mayıs İstanbul

